DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 77 S

(2011–2012)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/29/EF for å forbedre og utvide ordningen for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet (revidert kvotedirektiv)

Tilråding fra Utenriksdepartementet 30. mars 2012,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)

1 Bakgrunn

EU vedtok 23. april 2009 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/29/EF om endring av direktiv 2003/87/EF for å forbedre og utvide ordningen for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet (revidert kvotedirektiv).

EUs kvotesystem er en hjørnestein i den europeiske innsatsen for å redusere utslipp av klimagasser. Kvotesystemet omfatter til sammen om lag 12 000 europeiske virksomheter og om lag 4 000 luftfartøysoperatører fra hele verden. Gjennom kvotesystemet går EU foran i innsatsen for å redusere utslippene av klimagasser som bidrar til menneskeskapte klimaendringer. Hensikten med kvotesystemet er å få kontroll med utslippsveksten og legge til rette for kostnadseffektive utslippsreduksjoner på tvers av virksomheter, sektorer og landegrenser.

Direktivet skal gjelde for EU fra og med 1. januar 2013.

Det tas sikte på at EØS-komiteen senest innen september 2012 fatter beslutning om å innlemme det reviderte kvotedirektivet i EØS-avtalens vedlegg XX (miljø).

Innlemmelse av det reviderte kvotedirektivet i EØS-avtalen nødvendiggjør endringer i klimakvoteloven. Stortingets samtykke til deltakelse i beslutningen i EØS-komiteen er derfor nødvendig etter Grunnloven § 26 annet ledd. I forhandlingene med EU har Norge og de andre EØS/EFTA-statene gått inn for at innlemmelsen av revidert kvotedirektiv i EØS-avtalen skal være basert på en harmonisert løsning der EØS/EFTA-statene er en del av systemet for tildeling av gratiskvoter på lik linje med EU-statene. En slik harmonisert løsning er gunstig for Norge, som vil motta relativt mange vederlagsfrie kvoter. De tre EØS/EFTA-statene må ha meddelt at de forfatningsrettslige kravene for ikrafttredelse av EØS-komiteens beslutning er oppfylt, før EFTAs overvåkningsorgan (ESA) kan sende de tre landenes godkjente planer for tildeling av vederlagsfrie kvoter til Kommisjonen. Oversendelse av tildelingsplanene fra ESA til Kommisjonen må skje senest i september 2012 for at EØS/EFTA-statene skal kunne bli en del av systemet for tildeling av gratiskvoter på lik linje med

EU-statene fra og med 1. januar 2013. For ikke å forsinke ikrafttredelsen av beslutningen og for at Norge skal kunne ta del i kvotesystemet fra oppstarten i 2013, legges det opp til at Stortingets samtykke innhentes før det treffes beslutning i EØS-komiteen.

Utkast til beslutning i EØS-komiteen og direktiv 2009/29/EF i uoffisiell norsk oversettelse følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Hovedinnholdet i revidert kvotedirektiv

EUs kvotedirektiv (direktiv 2003/87/EF) etablerte et europeisk kvotesystem fra 1. januar 2005. Kvotesystemet setter et tak på de samlede utslippene fra sektorene som omfattes av systemet. Kombinert med en plan for stadige innstramminger av kvotemengden vil kvotesystemet bidra til utslippsreduksjoner i årene som kommer. Gjennom etableringen av kvotesystemet har EU startet arbeidet med å omstille samfunnet i retning av et lavutslippssamfunn. Det europeiske kvotesystemet gir grunnlag for kostnadseffektive utslippsreduksjoner innenfor industri, kraftverk, petroleum og luftfart. Kvotesystemet er et system med omsettelige utslippstillatelser. Adgangen til å kjøpe og selge utslippstillatelsene, kalt klimakvoter, gir en fleksibilitet som sørger for at nødvendig omstilling skjer til lavest mulig kostnad for samfunnet.

Kvotesystemets første periode (2005–2007) var på mange måter en læringsfase. Erfaringen var at de fleste tekniske sidene ved kvotesystemet fungerte tilfredsstillende, men at manglende adgang til overføring av kvoter til perioden 2008–2012, kombinert med at det samlete antallet kvoter var for høyt, førte til at kvoteprisen stupte fra et nivå på over 30 Euro per tonn på det høyeste ned til nesten null. Andre periode (2008–2012) har derfor en strammere kvotemengde. Det har også vist seg å være behov for å forbedre sikkerheten i kvoteregistrene. Kvotene som ble tildelt bedriftene, ble dessuten koblet sammen med kvoter som var gyldige for oppgjør for statenes utslippsforpliktelser under Kyotoprotokollen. Ved å tildele de kvotepliktige bedriftene færre kvoter enn de trenger, kunne statene dermed sikre at de kvotepliktige virksomhetene bidrar til å oppfylle av statens utslippsforpliktelse under Kyotoprotokollen.

Nytt fra kvotesystemets tredje fase (2013–2020), som planlegges innført med revidert kvotedirektiv, er at det etableres ett felleseuropeisk kvotesystem som kan sikre at Europa samlet reduserer utslippene av klimagasser. Det skjer ved en harmonisering på europeisk nivå av reglene for fastsettelse av samlet kvotemengde, samt av salgsandeler og reglene for tildeling av vederlagsfrie kvoter.

Fra tredje fase utvides også kvotesystemets virkeområde. Fra 2013 vil om lag 43 % av utslippene i EU være kvotepliktige. De nye klimagassene og de viktigste nye sektorene som inkluderes, er utslipp av CO_2 og PFK fra produksjon av aluminium, utslipp av CO_2 fra produksjon av ferrolegeringer og petrokjemisk industri, utslipp av N_2O (lystgass) fra produksjon av kunstgjødsel, samt utslipp i forbindelse med fangst og lagring av CO_2 (såkalt Carbon Capture and Storage, CCS). De nye industrisektorene representerer en økning på om lag 100 mill. tonn CO_2-ekvivalenter i året, eller ca. 5 % av det samlede omfanget av EUs kvotesystem. For Norge betyr utvidelsen at om lag 50 % av våre utslipp blir omfattet av kvotesystemet fra 2013, mot om lag 40 % av utslippene i perioden 2008-2012.

Det reviderte kvotedirektivet er formulert slik at det i utgangspunktet regulerer alle framtidige 8-årsperioder fra og med perioden 2013-2020. En del av bestemmelsene – blant annet reglene om vederlagsfri tildeling og reglene om bruk av utslippsenheter fra prosjektbaserte mekanismer – er imidlertid gjort tidsbegrensede og forventes erstattet med nye regler før starten av kvotesystemets fjerde fase i 2021.

Fra 2013 vil graden av harmonisering mellom de ulike statene som er med i kvotesystemet, være større på mange viktige områder. I tillegg til at kvotemengden vil bli bestemt samlet for alle statene basert på samme beregningsmetodikk, vil også alle bedrifter innenfor systemet få tildelt vederlagsfrie kvoter basert på samme metodikk, uavhengig av i hvilken stat de er lokalisert. Likeledes vil lokalisering av en bedrift trolig ha liten betydning for retten til å benytte utslippsenheter fra de prosjektbaserte mekanismene for å oppfylle kvoteplikten. Medlemsstatene vil få tildelt en viss mengde salgskvoter de kan selge, basert på samme regelverk. Måten salgskvotene selges på, vil harmoniseres mellom statene.

Miljøeffekten av kvotesystemet avhenger av det samlede antallet kvoter. Det reviderte kvotedirektivet fastsetter en mer ambisiøs samlet kvotemengde enn gjeldende direktiv, og det vil dermed føre til ytterligere reduksjoner i utslippene fra de kvotepliktige virksomhetene. Samlet kvotemengde i 2020 skal ifølge revidert kvotedirektiv være 21 % lavere enn utslippene i 2005. Direktivet inneholder også regler om videre innstramming i

kvotemengden etter 2020. For å gi langsiktige signaler og for å sikre at kvotesystemet skal bidra til de reduksjonene som er nødvendig for å unngå farlige menneskeskapte klimaendringer, har EU fastsatt en faktor for nedskalering av samlet kvotemengde over tid. Med utgangspunkt i kvotemengden i 2010 skal antallet kvoter reduseres med 1,74 % hvert år. Denne nedskaleringsfaktoren gjelder også etter 2020, men kan revideres innen 2025 dersom det er behov for ytterligere utslippsreduksjoner fra virksomhetene som omfattes av kvotesystemet. Det kan også vurderes innstramming før 2020 dersom EU vedtar mer ambisiøse klimamål.

Direktivet har også nye regler for tildeling av kvoter. Fra 2013 er hovedregelen at kvoter skal selges, men direktivet åpner for unntak i en overgangsperiode fram til 2027. I perioden 2013–2020 vil samme type virksomhet få tildelt gratiskvoter etter samme metodikk uavhengig av i hvilket land virksomheten ligger. Det er ulike tildelingsregler i ulike sektorer. Hovedregelen er at det blir tildelt kvoter vederlagsfritt til utvalgte aktiviteter basert på referanseverdier (benchmarks) og på grunnlag av en historisk basisperiode. Virksomheter med lavt utslipp per produserte enhet blir dermed premiert ved at de får tildelt en større andel gratiskvoter i forhold til utslippet sitt. Det er ulike nivåer for vederlagsfri tildeling avhengig av om aktiviteten anses å være spesielt utsatt for konkurranse fra virksomheter i land utenfor kvotesystemet.

Det reviderte kvotedirektivet medfører videre vesentlige endringer i reglene for bruk av utslippsenheter fra prosjektbaserte mekanismer, det vil si kvoter som utstedes som følge av utslippsreduserende prosjekter i land eller sektorer som ikke omfattes av kvotesystemet, for eksempel Den grønne utviklingsmekanismen eller Felles gjennomføring under Kyotoprotokollen. For at minst 50 % av de nødvendige utslippsreduksjonene i perioden 2005–2020 skal finne sted innenfor EU, setter kvotedirektivet et tak på den samlede bruken eller importen av utslippsenheter fra prosjektbaserte mekanismer utenfra systemet.

Gjennom det reviderte kvotedirektivet opprettes i tillegg en felleseuropeisk kvotereserve tilsvarende 5 % av samlet kvotemengde, som etter søknad vil bli fordelt til nye og utvidete virksomheter. Av denne kvotereserven er opptil 300 millioner kvoter satt av for å finansiere nye, kommersielle prosjekter innenfor karbonfangst og lagring, samt innovative teknologier innenfor fornybar energi.

En rekke underliggende rettsakter utdyper innholdet i EUs reviderte kvotedirektiv. Det gjelder blant annet beslutning om tildelingsregler, registerforordningen, auksjoneringsforordningen, samt regler om overvåking og rapportering av utslipp. Flere av disse er omfattet av EØS-komitébeslutningen om innlemmelse av det reviderte kvotedirektivet i EØS-avtalen, se kap. 4.

Øvrige grunnleggende forhold innenfor EUs kvotesystem, både klimakvoteregisteret (som holder orden på utdeling og innlevering av kvoter og den enkelte kvotepliktiges beholdning av klimakvoter), reglene om utdeling og innlevering av klimakvoter, samt reglene om overvåking, rapportering og verifisering er i det alt vesentlige uendret fra tidligere perioder. Sikkerheten i kvoteregisteret er styrket, og organiseringen av kvoteregistrene er endret gjennom etableringen av et Union Registry som konsoliderer registrene på én felles IT-teknisk plattform driftet av Kommisjonen. Reglene om overvåking og rapportering vil fra 1. januar 2013 være fastsatt i forordnings form, ikke som tidligere i form av retningslinjer fra Kommisjonen.

Revidering av kvotesystemet

Direktivet åpner for at kvotesystemet kan revideres når EU godkjenner en internasjonal klimaavtale og det er utarbeidet en konsekvensrapport. Det åpner også for å inkludere ytterligere sektorer dersom man kommer frem til bedre metoder for å overvåke utslipp av klimagasser.

Sammenkobling av EUs kvotesystem med andre kvotesystemer

Kommisjonen vil legge til rette for gjensidig godkjennelse av kvoter mellom EU-systemet og andre kvotesystemer som har et samlet utslippstak. Sammenkobling av kvotesystemer vil kunne føre til mer kostnadseffektive utslippsreduksjoner.

I perioden 2008–2012 er det en direkte kobling mellom EUs kvotesystem og Kyotoprotokollen. Hver EU-kvote (EUA) er koblet direkte til en Kyotokvote (AAU) som er gyldig til oppgjør for statens utslippsforpliktelse under Kyotoprotokollen.

På FNs Klimakonferanse i Durban i desember 2011 ble det bestemt at det vil bli en ny forpliktelsesperiode under Kyotoprotokollen fra 1. januar 2013. En ny forpliktelsesperiode skal formelt vedtas i 2012. Det er derfor ennå uklart om, og eventuelt hvordan, EUs kvotesystem skal kobles sammen med en ny forpliktelsesperiode under Kyotoprotokollen.

Hvorvidt EUs kvotesystem er koblet sammen med Kyotoprotokollen eller ikke, har ingen konsekvenser for de kvotepliktige virksomhetene.

3 Konstitusjonelle forhold

Fordi gjennomføringen av det reviderte kvotedirektivet krever lovendringer, må Stortinget samtykke til deltakelse i EØS-komiteens beslutning, jf. Grunnloven § 26, annet ledd. For å hindre at Norge forsinker ikrafttredelse av beslutningen, og for å gjøre det mulig for EØS/EFTA-statene formelt å delta i ordningen fra 2013, fremmes forslag om at Stortinget gir sitt samtykke før EØS-komiteen treffer sin beslutning. Det vil dermed ikke være nødvendig for Norge å ta forbehold om konstitusjonelle prosedyrer ved beslutning i EØS-komiteen.

Det er ikke ventet at det vil komme endringer i utkastet til EØS-komitébeslutning. Dersom den endelige beslutningen skulle avvike vesentlig fra det utkastet som er lagt frem i denne proposisjonen, vil saken bli fremlagt for Stortinget på nytt.

4 Beslutningen i EØS-komiteen

4.1 Innholdet i EØS-komitébeslutningen

EØS-komiteen forventes senest innen september 2012 å fatte beslutning om at EØS-avtalens vedlegg XX Miljø skal endres ved innlemming av direktiv 2009/29/EF av 23. april 2009 (revidert kvotedirektiv). Samtidig forventes det at denne EØS-komitébeslutningen også vil innlemme følgende andre rettsakter i avtalen:

- Kommisjonsforordning (EU) nr. 1031/2010 av 12. november 2010 om auksjonering av klimakvoter (auksjoneringsforordningen). Gjennom denne forordningen skal det etableres en felles auksjonsplattform (elektronisk kjøpsportal) som skal gjøre kvotene tilgjengelig i markedet.
- Kommisjonsforordning (EU) nr. 550/2011 av 7. juni 2011 om kvalitetskriterier for bruk av prosjektbaserte kvoter under direktiv 2003/87/EF
- Kommisjonsforordning (EU) nr. 1210/2011 av 23. november 2011 om endring av forordning (EU) nr. 1031/2010 med hensyn til fastsettelse av antall utslippskvoter for klimagasser som skal auksjoneres før 2013[1].
- Kommisjonsbeslutning 2010/2/EU av 24. desember 2009 om fastsettelsen av en liste av sektorer som anses utsatt for karbonlekkasje
- Kommisjonsbeslutning 2010/345/EU av 8. juni 2010 som endrer beslutning 2007/589/EF angående retningslinjer for måling og rapportering av klimagasser i forbindelse med CO2-håndtering
- Kommisjonsbeslutning 2010/670/EU av 3. november 2010 om en kvotereserve til fremme av CO2-håndtering og innovative fornybarprosjekter
- Kommisjonsbeslutning 2011/278/EU av 27. april 2011 om tildeling av vederlagsfrie kvoter (benchmarkbeslutningen)
- Kommisjonsbeslutning 2011/540/EU av 18. august 2011 om endring av beslutning 2007/589/EF angående retningslinjer for overvåking og rapportering av klimagassutslipp fra nye sektorer og gasser
- Kommisjonsbeslutning 2011/745/EU av 11. november 2011 om endring av beslutning 2010/2/EU og beslutning 2011/278/EU hva gjelder sektorene som anses utsatt for en betydelig risiko for karbonlekkasje.

Det er hensiktsmessig at disse rettsaktene inngår i samme EØS-komitébeslutning som det reviderte kvotedirektivet, da de gir utfyllende bestemmelser om gjennomføringen av dette direktivet.

Siden ingen av disse øvrige rettsaktene vurderes å kreve Stortingets samtykke til inngåelse etter Grl. § 26, annet ledd, vil de ikke blir nærmere omtalt i denne proposisjonen.

Utkastet til EØS-komiteens beslutning inneholder en fortale og fire artikler.

I innledningen blir det vist til EØS-avtalen, og særlig til artikkel 98, som gjør det mulig å endre vedleggene til avtalen gjennom en beslutning i EØS-komiteen. Fortalen viser også til de ovennevnte forordninger og beslutninger av relevans for gjennomføring av systemet med klimakvoter som blir innlemmet i EØS-avtalen. I fortalens pkt. 12 presiseres det at EØS-komitébeslutningen ikke vil berøre avtalepartenes selvstendighet når det gjelder internasjonale forhandlinger om klimaendringer, med spesiell henvisning til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring og Kyotoprotokollen. Videre konstateres det at EFTAs overvåkningsorgan (ESA) har samme ansvar overfor EFTA-statene som Kommisjonen har overfor EUs medlemsstater (pkt. 21).

Artikkel 1 nr. 1 fastslår at direktiv 2009/29/EF innlemmes i EØS-avtalens vedlegg XX punkt 21al.

---

[1] EUT L 299 av 17.11.2011, s. 9.

Artikkel 1 nr. 2 inneholder en rekke bestemmelser om rettigheter og plikter for respektive EFTA-statene, Kommisjonen, EØS-komiteen og EFTAs overvåkningsorgan og om ansvarsfordeling mellom disse med henblikk på de konkrete tilpasningene som må til for å innlemme EFTA-statene i EUs kvoteordning på like vilkår. I pkt. m) presiseres det at direktivets artikkel 10 nr. 3 ikke får anvendelse for EFTA-statene, dvs. at det er gjort unntak for bestemmelsen som ville lagt føringer på bruk av statens inntekter fra salg av klimakvoter. Siste del av artikkel 1 nr. 2 utgjøres av et tillegg der del A er en oversikt over tallene fra EFTA-statene som er aktuelle ved beregning og justering av antallet kvoter i hele EØS-området fra 2013, og del B er tall for EFTA-statene som er aktuelle ved beregning av utslippsreduksjoner i hele EØS som grunnlag for å beregne total adgang til import av kreditter inn i systemet.

I *Artikkel 1 nr. 3* følger en oversikt over de ovennevnte forordningene og beslutningene som planlegges innlemmet i EØS-avtalen samtidig med direktivet.

Artikkel 2 fastslår at teksten til direktiv 2009/29/EF og de øvrige forordningene og beslutningene på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3 fastslår at beslutningen trer i kraft dagen etter at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4 slår fast at beslutningen skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

4.2 Nærmere om tilpasningene for EØS/EFTA-statene

Kommisjonen og EØS/EFTA-statene har gjennom forhandlinger kommet fram til at EUs reviderte kvotedirektiv skal innlemmes i EØS-avtalen basert på en harmonisert løsning. Den innebærer for det alt vesentlige at direktivet og de tilhørende rettsaktene innlemmes i EØS-avtalen uten substansielle tilpasninger, slik at Norge, Island og Liechtenstein kan inngå i det felleseuropeiske kvotesystemet på like vilkår som EUs medlemsstater. I EØS-komitébeslutningen er det imidlertid, som tidligere anført, lagt inn et materielt unntak fra det reviderte kvotedirektivets artikkel 10 nr. 3, da denne bestemmelsen gir føringer for bruken av statens inntekter fra salg av klimakvoter under auksjoneringsforordningen og budsjettspørsmål omfattes ikke av EØS-avtalen. Tilsvarende får EFTA-statene også unntak fra direktivets krav om at bruken av inntektene fra salg av kvoter skal rapporteres til Kommisjonen. Det er også lagt inn en tilpasning til direktivets artikkel 10 nr. 2 som innebærer at Island får en økt salgsandel sammenlignet med de harmoniserte reglene i direktivet.

5 Gjennomføring av rettsakten i norsk rett

Klimakvoteloven (lov av 17. desember 2004 nr. 99) og den tilhørende klimakvoteforskriften (forskrift av 23. desember 2004 nr. 1851) etablerte et kvotesystem i Norge fra 1. januar 2005. Gjennomføring av det reviderte kvotedirektivet medfører behov for endringer både i klimakvoteloven og klimakvoteforskriften.

Miljøverndepartementet la 9. mars 2012 frem en lovproposisjon med de nødvendige lovendringer, se Prop. 68 L (2011–2012) Endringer i klimakvoteloven.

6 Nærmere om kvotesystemet – konsekvenser for miljøet

Klimaeffekten av å innføre et kvotesystem avhenger av det samlede antall kvoter som gjøres tilgjengelig for virksomhetene som omfattes av systemet. Det er prisen på kvoter som avgjør hvilke tiltak som blir utløst innenfor kvotesystemet. En bedrift vil redusere utslippene dersom dens kostnader ved å redusere sine utslipp av klimagasser er lavere enn kvoteprisen. Kvotepliktige virksomheter må således enten redusere sine egne utslipp ved å gjennomføre utslippsreduserende tiltak i egen drift eller kjøpe kvoter fra andre, slik at de samlede utslippene ikke overstiger samlet kvotemengde.

I 2013 vil det samlet utstedes drøyt 2 milliarder kvoter til bruk i kvotesystemet. Det er innført en årlig nedskaleringsfaktor på 1,74 prosent av kvotemengden. Samlet kvotemengde vil dermed bli redusert årlig slik at kvotemengden i 2020 vil være om lag 1,7 milliarder kvoter, eller ca 21 % lavere enn utslippene i 2005. Den årlige nedskaleringen vil fortsette etter 2020. Faktoren for nedskalering kan endres senest i 2025.

Virksomhetene har en viss adgang til å benytte kvoter fra de prosjektbaserte Kyoto-mekanismene (Den grønne utviklingsmekanismen (CDM) og Felles gjennomføring (JI)), noe som innebærer at virksomhetene kan finansiere utslippsreduksjoner andre steder gjennom bruk

av de prosjektbaserte mekanismene fremfor å gjennomføre egne tiltak. Det er ennå ikke fastlagt nøyaktig hvordan adgangen til å benytte kvoter fra de prosjektbaserte Kyoto-mekanismene skal fordeles mellom virksomhetene, men det er satt et samlet tak som skal sikre at minst 50 % av de nødvendige utslippsreduksjonene frem mot 2020 gjennomføres innenfor EUs kvotesystem. Resten av reduksjonene vil kunne finne sted andre steder i verden gjennom import av kvoter fra utslippsreduserende prosjekter.

Dersom EU skulle beslutte å øke ambisjonsnivået fra nåværende 20 % reduksjon til 25 % eller 30 % reduksjon sammenlignet med utslippene i 1990, vil dette kunne følges opp med en reduksjon i kvotemengden i EUs kvotesystem. Direktivets artikkel 28 stiller blant annet som vilkår for økt ambisjonsnivå at det oppnås enighet om en internasjonal klimaavtale. Det har også vært vurdert å sette til side en viss mengde kvoter, slik at det kan vurderes senere om disse skal selges eller ikke.

7 Økonomiske og administrative konsekvenser

De økonomiske konsekvensene for Norge av innlemmelsen av det reviderte kvotedirektivet i EØS-avtalen er svært usikre.

Det er anslått at norske bedrifter over perioden 2013–2020 vil kunne motta i overkant av 150 millioner gratiskvoter. Dette anslaget vil kunne reduseres noe dersom EU beslutter at det skal brukes en reduksjonsfaktor for å holde den totale tildelingen av vederlagsfrie kvoter innenfor rammene i direktivet. Det er videre stor usikkerhet knyttet til kvoteprisen på så lang sikt. Gitt en kvotepris på 100 kroner pr. tonn tilsier forventet tildeling til norske virksomheter en verdi for norske bedrifter på om lag 15 milliarder kroner. En kvotepris på 200 kroner gir en verdi på 30 milliarder kroner.

Det er vanskelig å gi et godt anslag på det samlede antallet kvoter Norge forventes å få anledning til å selge, fordi det ikke er endelig klart hvor mange kvoter som skal selges totalt innenfor systemet. Et mulig anslag er rundt 50 millioner kvoter i perioden 2013-2020. Med en kvotepris på 100 kroner er 50 millioner kvoter verdt 5 milliarder kroner. En kvotepris på 200 kroner vil øke verdien av salgskvotene til 10 milliarder kroner.

Økningen i den felleseuropeiske kvotemengden som følge av Norges inntreden i systemet anslås til 145 millioner kvoter. Denne økningen vil tilsvare den maksimale utslippsøkningen innenfor systemet på grunn av Norges deltakelse i systemet, og den er altså mindre enn den mengden vederlagsfrie kvoter og salgskvoter Norge forventes å motta totalt.

For det offentlige vil innlemmelse av direktivet og tildelingsreglene i norsk regelverk medføre økte administrative kostnader, nærmere bestemt for Klima- og forurensningsdirektoratet (Klif). Klif må påregne å bruke i gjennomsnitt fire ukesverk per søknad ved behandling av søknadene om tildeling. Samtidig vil overgang til et felleseuropeisk kvoteregister isolert sett redusere Klifs kostnader noe. Klifs kostnader forbundet med kvotesystemet dekkes i sin helhet gjennom gebyrer fastsatt i forskrift.

For virksomheter som vil bli omfattet av kvotesystemet fra 2013, vil det, i tillegg til kvotekostnadene, være administrative kostnader knyttet til deltakelse i systemet som følge av reglene om tildeling av vederlagsfrie kvoter.

Avhengig av metode for tildeling, antallet metoder for tildeling per virksomhet og valg av basisperiode, vil de kvotepliktige virksomhetene måtte benytte fra fire til seks ukeverk på utarbeidelse av søknader om tildeling av vederlagsfrie kvoter. I og med at regelverket for tildeling av kvoter for perioden 2013-2020 er nytt i forhold til perioden 2008-2012, vil de administrative kostnadene være tilnærmet de samme for virksomheter som allerede er med i systemet før 2013, og for virksomheter som kommer inn i systemet for første gang i 2013.

Virksomheter som blir kvotepliktige etter 2013, kan søke tildeling fra en felleseuropeisk kvotereserve. De administrative konsekvensene for disse virksomhetene vil være tilsvarende som for virksomheter som kommer med i systemet fra 2013.

8 Konklusjon og tilråding

Innlemmelse av det reviderte kvotedirektivet i EØS-avtalen vil bidra til kostnadseffektive utslippsreduksjoner fra sektorene som omfattes av kvotesystemet. Klimakvotesystemet er ett av de viktigste virkemidlene for at Norge skal overholde sine utslippsforpliktelser under Kyotoprotokollen, og for at Norge skal nå sitt utslippsmål. I St.meld. nr. 34 (2006–2007) er det lagt til grunn at Regjeringen ønsker et bredest mulig kvotesystem med flest mulig deltakende sektorer og land. Innlemmelse av det reviderte kvotedirektivet i EØS-avtalen vil bidra til dette.

Norge har hatt et kvotesystem for stasjonære virksomheter siden 2005. For perioden 2008–2012

har Norge vært en integrert del av det europeiske kvotesystemet, og det nasjonale systemet er bygget opp i tråd med EUs kvotedirektiv. Luftfartssektoren ble inkludert i kvotesystemet fra 2012. Det er derfor ønskelig at Norge skal delta i ordningen som trer i kraft fra 2013 med det reviderte kvotedirektivet.

Miljøverndepartementet tilrår at Norge deltar i EØS-komiteens beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/29/EF av 23. april 2009 som endrer direktiv 2003/87/EF for å forbedre og utvide EUs kvotesystem (revidert kvotedirektiv).

Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/29/EF for å forbedre og utvide ordningen for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet (revidert kvotedirektiv).

Vi HARALD, Norges Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/29/EF for å forbedre og utvide ordningen for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet (revidert kvotedirektiv), i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/29/EF for å forbedre og utvide ordningen for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet (revidert kvotedirektiv)

I

Stortinget samtykker i deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/29/EF for å forbedre og utvide ordningen for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet (revidert kvotedirektiv).

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. […/…] av [..] om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, endret ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

på følgende bakgrunn:

1. Avtalens vedlegg XX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. […/…] av […][1].
2. Kommisjonsforordning (EU) nr. 1031/2010 av 12. november 2010 om tidsskjema, administrasjon og andre sider ved auksjonering av utslippskvoter for klimagasser i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF om opprettelse av en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet[2] skal innlemmes i avtalen.
3. Kommisjonsforordning (EU) nr. 550/2011 av 7. juni 2011 om fastsettelse i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av visse begrensninger på bruk av internasjonale kreditter fra prosjekter som omfatter industrigass[3] skal innlemmes i avtalen.
4. Kommisjonsforordning (EU) nr. 1210/2011 av 23. november 2011 om endring av forordning (EU) nr. 1031/2010 med hensyn til fastsettelse av antall utslippskvoter for klimagasser som skal auksjoneres før 2013[4] skal innlemmes i avtalen.
5. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/29/EF av 23. april 2009 om endring av direktiv 2003/87/EF for å forbedre og utvide ordningen for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet[5] skal innlemmes i avtalen.
6. Kommisjonsbeslutning 2010/2/EU av 24. desember 2009 om opprettelse i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av en liste over sektorer og delsektorer som anses for å være utsatt for en betydelig risiko for karbonlekkasje[6] skal innlemmes i avtalen.
7. Kommisjonsbeslutning 2010/345/EU av 8. juni 2010 om endring av vedtak 2007/589/EF for å tilføye retningslinjer for overvåking og rapportering av utslipp av klimagasser fra fangst, transport og geologisk lagring av karbondioksid[7] skal innlemmes i avtalen.
8. Kommisjonsbeslutning 2010/670/EU av 3. november 2010 om fastsettelse av kriterier og tiltak for finansiering av kommersielle demonstrasjonsprosjekter med sikte på miljømessig forsvarlig fangst og geologisk lagring av CO_2 samt demonstrasjonsprosjekter for nyskapende teknologier under ordningen for handel med kvoter for klimagassutslipp i Unionen opprettet ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF[8] skal innlemmes i avtalen.
9. Kommisjonsbeslutning 2011/278/EU av 27. april 2011 om fastsettelse av midlertidige EU-regler for harmonisert gratistildeling av utslippskvoter i henhold til artikkel 10a i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF[9] skal innlemmes i avtalen.
10. Kommisjonsbeslutning 2011/540/EU av 18. august 2011 om endring av vedtak 2007/589/EF med hensyn til innlemming av retningslinjer for overvåking og rapportering av utslipp av klimagasser fra nye former for virksomhet og nye gasser[10] skal innlemmes i avtalen.
11. Kommisjonsbeslutning 2011/745/EU av 11. november 2011 om endring av beslutning 2010/2/EU og 2011/278/EU med hensyn til sektorer og delsektorer som anses for å være utsatt for en betydelig risiko for karbonlekkasje[11] skal innlemmes i avtalen.

---

[1] Ennå ikke kunngjort.

[2] EUT L 302 av 18.11.2010, s. 1.

[3] EUT L 149 av 8.6.2011, s. 1.

[4] EUT L 299 av 17.11.2011, s. 9.

[5] EUT L 140 av 5.6.2009, s. 63.

[6] EUT L 1 av 5.1.2010, s. 10.

[7] EUT L 155 av 22.6.2010, s. 34.

[8] EUT L 290 av 6.11.2010, s. 39.

[9] EUT L 130 av 17.5.2011, s. 1.

[10] EUT L 244 av 21.9.2011, s. 1.

[11] EUT L 299 av 24.11.2011, s. 9.

12. Denne EØS-komitébeslutning berører ikke avtalepartenes selvråderett når det gjelder internasjonale forhandlinger om klimaendringer, særlig i forbindelse med De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring og Kyotoprotokollen, eller andre internasjonale avtaler om klimaendring, utover forhold som berører ordningen for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet (heretter kalt «fellesskapsordningen«), som er innlemmet i EØS-avtalen. EFTA-statene skal imidlertid ta behørig hensyn til de forpliktelser de har påtatt seg ved EØS-avtalen. Hver EFTA-stat er ansvarlig for å gjennomføre politikker og tiltak for å oppfylle sine internasjonale forpliktelser i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring og Kyoto-protokollen samt alle andre internasjonale avtaler om klimaendring.
13. EFTA-statenes deltaking fellesskapsordingen berører ikke EFTA-statenes deltaking i eventuelle fleksible ordninger for å redusere utslipp.
14. Utvidelsen av fellesskapsordningen til å omfatte anlegg i EFTA-statene innebærer en økning i det gjennomsnittlige samlede årlige antallet kvoter innenfor ordningen som helhet i henhold til artikkel 9 og 9a i direktiv 2003/87/EF. EFTA-statene framlegger de relevante tallene i del A i tillegget til direktivet slik at Kommisjonen skal kunne fastslå gjennomsnittlig samlet årlig antall kvoter i hele EØS.
15. Kommisjonen skal holde EFTA-statene underrettet om forhandling om og inngåelse av avtaler med tredjestater som nevnt i artikkel 11a i direktiv 2003/87/EF og om eventuelle følger dette måtte ha for bruken av godkjente utslippsreduksjoner.
16. Når en avtale i henhold til artikkel 11a eller artikkel 25 i direktiv 2003/87/EF inngås, skal EFTA-statene og deres driftsansvarlige ikke forskjellsbehandles sammenlignet med EU-medlemsstatene og deres driftsansvarlige.
17. Kommisjonen skal holde EFTA-statene underrettet om gjennomføringen av artikkel 24a nr. 1 i direktiv 2003/87/EF og eventuelle følger dette måtte ha for antallet kvoter i fellesskapsordningen.
18. EFTA-statene støtter fullt ut at antallet kvoter som tildeles innenfor fellesskapsordningen gjennom auksjon øker for å nå målet om ingen gratis tildeling i 2027. Det har alltid vært EFTA-statenes mål å øke andelen kvoter som tildeles mot betaling. EFTA-statene viser til i artikkel 1 nr. 2 tilpasning e) i EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007[12], som innlemmer direktiv 2003/87/EF i EØS-avtalen.
19. EFTA-statene vil anvende auksjonsplattformen utnevnt i henhold til artikkel 26 i forordning (EU) nr. 1031/2010, og utpeke auksjonstilsynsføreren utvalgt i henhold til artikkel 24 i nevnte forordning til å føre tilsyn med auksjoneringen av sine utslippskvoter. Ettersom EFTA-statene ikke deltar i fellestiltaket, trenger de ikke å utøve særskilte oppgaver i forbindelse med framgangsmåten for tildeling av kontrakter ved utnevnelsen av denne auksjonsplattformen og auksjonstilsynsføreren. Når disse er utnevnt skal hver enkelt EFTA-stat bestrebe seg på å inngå en avtale med dem. I den grad det er mulig, vil Kommisjonen sikre at auksjonsplattformen inngår en avtale med EFTA-statene underlagt de samme vilkår, med tilbørlige endringer, som deltakende EU-medlemsstaters vilkår i avtalene som følger av de felles framgangsmåtene for tildeling av kontrakter, forutsatt at EFTA-statene forener auksjoneringen av sine kvoter og kvotene til de deltakende EU-medlemsstatene. Når det gjelder auksjonstilsynsføreren vil Kommisjonen, i den grad det er mulig, sikre at denne inngår en avtale med EFTA-statene underlagt de samme vilkår, med tilbørlige endringer, som vilkårene for enten de deltakende EU-medlemsstatene eller de EU-medlemsstatene som ikke deltar, avhengig av om EFTA-statene velger å forene auksjoneringen av sine kvoter og kvotene til de deltakende EU-medlemsstatene.
20. Budsjettspørsmål inngår ikke i EØS-avtalen. Økonomiske bidrag fra EFTA-statene til EU-medlemsstatene forhandles gjennom EØS-finansieringsordningen. Anvendelsen av bestemmelsene i direktiv 2003/87/EF om disse spørsmålene og om anvendelsen av kriteriene for distribusjon blant visse EU-medlemsstater av visse prosentdeler av det samlede antallet kvoter som skal auksjoneres i henhold til artikkel 10 nr. 2 bokstav b) og c) og vedlegg IIa og IIb til direktiv 2003/87/EF, berører derfor ikke EØS-avtalens virkeområde.
21. EFTAs overvåkningsorgan skal samarbeide tett med Kommisjonen når Overvåkningsorganet må utføre oppgaver med henblikk på EFTA-statene som Kommisjonen er ansvarlig for når det gjelder EU-medlemsstatene i henhold til direktiv 2003/87/EF, forordning (EF) nr. 2216/2004, vedtak 2007/589/EF og vedtak 2006/780/EF. Disse oppgaver omfatter blant annet vurdering av de nasjonale gjennomføringstiltakene omhandlet i artikkel 11, samt

---

[12] EUT L 100 av 10.4.2008, s. 9, og EØS-tillegget til EUT nr. 19 av 10.4.2008, s. 90.

enhver søknad om ensidig innlemming av ytterligere former for virksomhet og ytterligere gasser i henhold til artikkel 24, i direktiv 2003/87/EF –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I vedlegg XX til avtalen gjøres følgende endringer:

1. I nr. 21al (europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF) skal nytt strekpunkt lyde:

   «– **32009 L 0029:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/29/EF av 23. april 2009 (EUT L 140 av 5.6.2009, s. 63).»

2. I nr. 21al (europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF) skal tilpasningen lyde:

   «Direktivets bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

   a. Med forbehold for framtidige beslutninger i EØS-komiteen bemerkes at følgende fellesskapsrettsakter ikke er innlemmet i EØS-avtalen:
      i. Rådsvedtak 2002/358/EF av 25. april 2002 om godkjenning på Det europeiske fellesskaps vegne av Kyoto-protokollen til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring og felles oppfyllelse av forpliktelsene som følger av denne[13],
      ii. Europaparlaments- og rådsvedtak nr. 280/2004/EF av 11. februar 2004 om en overvåkningsordning for Fellesskapets utslipp av klimagasser og for gjennomføring av Kyotoprotokollen[14].

   b. På det tidspunktet direktivet innlemmes har Liechtenstein ingen luftfartsvirksomhet som definert i direktivet på sitt territorium. Liechtenstein vil etterkomme direktivet når aktuell luftfartsvirksomhet finner sted på Liechtensteins territorium.

   c. I artikkel 3c nr. 4 skal nytt ledd lyde:

      «EØS-komiteen skal etter avtalens framgangsmåter og på grunnlag av tall oversendt av EFTAs overvåkningsorgan i samarbeid med Eurocontrol, bestemme de historiske luftfartsutslippene for hele EØS ved at det aktuelle tallet for flyginger innenfor og mellom EFTA-statenes territorium og flyginger mellom EFTA-statene og tredjestater, legges til Kommisjonens vedtak når dette innlemmes i EØS-avtalen.»

   d. I artikkel 3d nr. 4 oppheves annet ledd.

   e. I artikkel 3e nr. 2 og artikkel 3f nr. 4 skal nytt ledd lyde:

      «Innen samme dato skal EFTA-statene levere søknadene de har mottatt til EFTAs overvåkningsorgan, som uten opphold skal videresende dem til Kommisjonen.«

   f. I artikkel 3e nr. 3 skal nye ledd lyde:

      «EØS-komiteen skal etter avtalens framgangsmåter og på grunnlag av tall oversendt av EFTAs overvåkningsorgan i samarbeid med Eurocontrol, bestemme det samlede antallet kvoter, antallet kvoter som skal auksjoneres, antallet kvoter i særlig reserve og antallet kvoter som skal tildeles gratis, for hele EØS, ved at de aktuelle tallene for flyginger innenfor og mellom EFTA-statenes territorium og flyginger mellom EFTA-statene og tredjestater, legges til Kommisjonens vedtak når dette innlemmes i EØS-avtalen.

      Kommisjonen skal bestemme referanseverdier for hele EØS. Under beslutningsprosessen skal Kommisjonen samarbeide nært med EFTAs overvåkningsorgan. EFTA-statenes beregning og offentliggjøring i henhold til artikkel 3e nr. 4 skal finne sted etter at EØS-komiteen har truffet beslutning om innlemming av Kommisjonens vedtak i EØS-avtalen.»

   g. I artikkel 3f nr. 5 skal nytt ledd lyde:

      «Kommisjonen skal bestemme referanseverdier for hele EØS. Under beslutningsprosessen skal Kommisjonen samarbeide nært med EFTAs overvåkningsorgan. EFTA-statenes beregning og offentliggjøring i henhold til artikkel 3f nr. 7 skal finne sted etter at EØS-komiteen har truffet beslutning om innlemming av Kommisjonens vedtak i EØS-avtalen.»

   h. I artikkel 9 skal nye ledd lyde:

      «Økningen i gjennomsnittlig samlet årlig antall kvoter innenfor fellesskapsordningen som følge av utvidelse av ordningen til å omfatte Liechtenstein og Norge i henhold til nr. 1, skal være i samsvar med EFTAs overvåkningsorgans vedtak med henblikk på deres nasjonale tildelingsplaner for tidsrommet 2008–2012.

      Økningen i gjennomsnittlig samlet årlig antall kvoter innenfor fellesskapsordningen som følge av utvidelse av ordningen til å omfatte Island i henhold til nr. 1, skal tilsvare 23 934 CO_2-ekvivalenter.

      For EFTA-statene er tallene som skal tas i betraktning ved beregning av antallet

---

[13] EFT L 130 av 15.5.2002, s. 1.

[14] EUT L 49 av 19.2.2004, s. 1.

kvoter i hele EØS som skal utstedes fra og med 2013 i henhold til denne artikkel, fastsatt i del A i tillegget.»

i. I artikkel 9a nr.1 skal nytt punktum lyde:

«For Norge er gjennomsnittlig samlet årlig antall kvoter utstedt for anleggene nevnt i dette nummer 878 850.»

j. I artikkel 9a nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«Med hensyn til anlegg i EFTA-statene som utøver de former for virksomhet som er oppført i vedlegg I som bare omfattes av fellesskapsordningen fra og med 2013, skal de justerte gjennomsnittlige årlige utslippene i det rapporterte tidsrommet være:

Island: 1 862 571 tonn CO_2-ekvivalenter.
Liechtenstein: 0 tonn CO_2-ekvivalenter.
Norge: 5 269 254 tonn CO_2-ekvivalenter.»

k. I artikkel 9a etter nr. 4 skal nye nr. 5 og 6 lyde:

«5. For EFTA-statene er tallene som skal tas i betraktning ved beregning av antallet kvoter i hele EØS som skal utstedes fra og med 2013 i henhold til denne artikkel, fastsatt i del A i tillegget.

6. Kommisjonen skal beregne og justere det årlige antallet kvoter i hele EØS som skal utstedes fra og med 2013 i samsvar med artikkel 9 og denne artikkel, for å inkludere tallene for EFTA-statene fastsatt i del A i tillegget. Kommisjonen skal offentliggjøre justerte antall kvoter i hele EØS fra og med 2013.»

l. I artikkel 10 nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«Ved anvendelse av bokstav a) med hensyn til Liechtenstein og Norge, skal deres andeler beregnes på grunnlag av følgende utslipp:

Liechtenstein: 20 943 tonn CO_2-ekvivalenter.

Norge: 18 635 669 tonn CO_2-ekvivalenter.

Med hensyn til Island skal andelen nevnt i bokstav a) beregnes på grunnlag av 36 196 tonn CO_2-ekvivalenter, justert av 899 645 tonn CO_2-ekvivalenter, som gjenspeiler andelen bekreftede utslipp for 2005 fra anlegg som utøver de former for virksomhet som er oppført i vedlegg I, og som bare omfattes av fellesskapsordningen fra og med 2013. Islands andel skal dermed beregnes på grunnlag av 935 841 tonn CO_2-ekvivalenter.»

m. Artikkel 10 nr. 3 får ikke anvendelse for EFTA-statene.

n. I artikkel 11a nr. 8 etter femte ledd skal nytt ledd lyde:

«For EFTA-statene er tallene som skal tas i betraktning ved beregning av reduksjoner i hele EØS i henhold til femte ledd, fastsatt i del B i tillegget.»

o. I artikkel 16 nr. 3 skal annet punktum lyde:

«EFTA-statene skal fastsette bøter for utslippsoverskridelse som tilsvarer bøtene i EU-medlemsstatene.»

p. I artikkel 16 etter nr. 12 skal nytt nr. 13 lyde:

«13.EFTA-statene skal oversende eventuelle anmodninger i henhold til artikkel 16 nr. 5 og 10 til EFTAs overvåkningsorgan, som uten opphold skal videresende dem til Kommisjonen.»

q. I artikkel 18a nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Overføring av luftfartøyoperatører til EFTA-statene skal finne sted i løpet av 2011 etter at den driftsansvarlige har oppfylt sine forpliktelser for 2010. En annen tidslinje for overføring av luftfartøyoperatører som opprinnelig var tilskrevet én medlemsstat på grunnlag av kriteriene i bokstav b), kan godkjennes av den opprinnelige administrerende medlemsstaten, forutsatt at den driftsansvarlige framsetter et uttrykkelig ønske om dette innen seks måneder fra Kommisjonen vedtar EØS-listen over driftsansvarlige som beskrevet i artikkel 18a nr. 3 bokstav b). I dette tilfelle skal overføringen finne sted senest i 2020 med hensyn til kvotehandelsperioden som begynner i 2021.»

r. I artikkel 18a nr. 3 bokstav b) etter ordet «luftfartøyoperatører» tilføyes ordene «for hele EØS».

s. I artikkel 18b skal nytt ledd lyde:

«For at EFTA-statene og EFTAs overvåkningsorgan skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til direktivet, kan de be om bistand fra Eurocontrol eller en annen relevant organisasjon, og kan for dette formål inngå hensiktsmessige avtaler med disse organisasjonene.»

t. I artikkel 20 skal nytt nr. 4 lyde:

«4. Utstedelse, overdragelse og annullering av kvoter som vedrører EFTA-statene, deres driftsansvarlige og luftfartøyoperatører som administreres av dem, skal registreres i den uavhengige transaksjonsloggen omhandlet i nr. 1.

Den sentrale forvalteren skal ha myndighet til å utføre oppgavene omhandlet i nr. 1–3 når det gjelder EFTA-statene, deres driftsansvarlige eller luftfartøyoperatører som administreres av dem.»

u. I artikkel 25 skal nytt nr. 3 lyde:

«3. Kvoter innenfor fellesskapsordningen omfatter kvoter som utstedes eller omsettes av EFTA-statene eller deres driftsansvarlige i henhold til fellesskapsordningen. Etter inngåelsen fra Fellesskapets side av en avtale nevnt i denne artikkel, skal det ikke skilles mellom slike kvoter.

Kommisjonen skal på et tidlig stadium underrette EFTA-statene når det gjelder forhandling om og inngåelse av avtaler i henhold til denne artikkel.»

v. EFTA-statene som deltar i ordningen for handel med utslippskvoter i Fellesskapet, skal gi opplysninger i henhold til de relevante krav i artikkel 30 nr. 3 første ledd, mens rapporteringskravene i annet ledd ikke får anvendelse for EFTA-statene.

w. Følgende tilføyes etter vedlegg V:

TILLEGG

DEL A

Tall for EFTA-statene som er aktuelle ved beregning og justering av antallet kvoter i hele EØS som skal utstedes fra og med 2013 i henhold til artikkel 9 og 9a i direktiv 2003/87/EF

1. EFTA-statenes tall i henhold til artikkel 9

En lineær faktor på 1,74 % er benyttet ved fastsettelse av disse tallene.

Island

Tallene bygger på gjennomsnittlige årlige bekreftede utslipp fra 2005 til 2010 fra former for virksomhet som i prinsippet omfattes av direktiv 2003/87/EF i tidsrommet 2008–2012 som tilsvarer 23 934 kvoter.

År	Antall kvoter
2013	22 684
2014	22 268
2015	21 851
2016	21 435
2017	21 018
2018	20 602
2019	20 186
2020	19 769

Liechtenstein

Tallene bygger på et gjennomsnittlig samlet årlig antall kvoter utstedt av Liechtenstein i tidsrommet 2008–2012 som tilsvarer 17 943 kvoter som fastsatt i Liechtensteins nasjonale tildelingsplan.

År	Antall utslipp
2013	17 006
2014	16 694
2015	16 382
2016	16 070
2017	15 758
2018	15 445
2019	15 133
2020	14 821

Norge

Tallene bygger på et gjennomsnittlige samlet årlig antall kvoter utstedt av Norge i tidsrommet 2008–2012 som tilsvarer 14 255 268 kvoter som fastsatt i Norges nasjonale tildelingsplan.

År	Antall kvoter
2013	13 511 143
2014	13 263 101
2015	13 015 060
2016	12 767 018
2017	12 518 976
2018	12 270 935
2019	12 022 893
2020	11 774 851

2. EFTA-statenes tall i henhold til artikkel 9a nr. 1

En lineær faktor på 1,74 % er benyttet ved fastsettelse av disse tallene.

Norge

År	Antall kvoter
2013	832 974
2014	817 682
2015	802 390
2016	787 098
2017	771 806
2018	756 514
2019	741 222
2020	725 930

3. EFTA-statenes tall i henhold til artikkel 9a nr. 2

En lineær faktor på 1,74 % er benyttet ved fastsettelse av disse tallene.

Island

År	Antall kvoter
2013	1 732 936
2014	1 700 527
2015	1 668 119
2016	1 635 710
2017	1 603 301
2018	1 570 892
2019	1 538 484
2020	1 506 075

Norge

År	Antall kvoter
2013	4 994 199
2014	4 902 514
2015	4 810 829
2016	4 719 144
2017	4 627 459
2018	4 535 774
2019	4 444 089
2020	4 352 404

DEL B

Tall for EFTA-statene som er aktuelle ved beregning av reduksjoner i hele EØS i henhold til artikkel 11a nr. 8 femte ledd

	Utslipp i 2005 fra nåværende sektorer (i tonn CO$_2$-ekvivalenter)	Utslipp i 2005 fra nye sektorer fra og med 2013 (i tonn CO$_2$-ekvivalenter)
Island	36 196	899 645
Liechtenstein	18 121	0
Norge	19 730 000	6 140 000

3. Etter nr. 21al (europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF) skal nye nr. 21al a–e lyde:

«21ala. **32010 R 1031:** Kommisjonsforordning (EU) nr. 1031/2010 av 12. november 2010 om tidsskjema, administrasjon og andre sider ved auksjonering av utslippskvoter for klimagasser i henhold til europaparlaments og rådsdirektiv 2003/87/EF om opprettelse av en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet (EUT L 320 av 18.11.2010, s. 1), som endret ved:

- **32011 R 2010:** Kommisjonsforordning (EU) nr. 1210/2011 av 23. november 2011 (EUT L 308 av 24.11.2011, s. 2)

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

a. I artikkel 22 nr. 7 skal første punktum lyde:

«EFTA-statene skal formidle auksjonsholderens identitet og kontaktopplysninger til EFTAs overvåkingsorgan, som skal videreformidle opplysningene til Kommisjonen.»

b. I artikkel 24 nr. 2 skal nytt punktum lyde:

«EFTA-statene skal inngå en avtale med den utnevnte auksjonstilsynsføreren etter den felles framgangsmåten for tildeling av kontrakter mellom Kommisjonen og medlemsstatene om å føre tilsyn med alle auksjonsprosesser. I artikkel 25 nr. 1–5 skal termen «medlemsstat(er)» forstås som å omfatte EFTA-statene.»

c. I artikkel 26 nr. 1 og 2 skal nye ledd lyde:

«EFTA-statene skal inngå avtale med auksjonsplattformen utnevnt i fellesskap av Kommisjonen og de deltakende EU-medlemsstatene om å auksjonere deres andel kvoter som skal auksjoneres, der EFTA-statene velger å forene auksjonen av sine kvoter og kvotene til EU-medlemsstatene som deltar i fellestiltaket.»

d. I artikkel 27 nr. 1 og artikkel 28 nr. 1 skal nytt punktum lyde:

«Med forbehold for ordningene i avtalen som skal inngås mellom EFTA-statene og auksjonsplattformen, kan auksjonsplattformen utnevnt etter den felles framgangsmåten for tildeling av kontrakter mellom Kommisjonen og medlemsstatene som deltar i fellestiltaket, også yte ovennevnte tjenester til EFTA-statene.»

e. Artikkel 30–32 får ikke anvendelse for EFTA-statene, forutsatt at de har inngått avtale med auksjonsplattformen utnevnt ifølge artikkel 26 i samsvar med ovennevnte tilpasning c).

f. I artikkel 52 nr. 3 skal nye ledd lyde:

Auksjonstilsynsførerens kostnadsandel i forbindelse med en auksjonsplattform, som er utnevnt i henhold til artikkel 26 nr. 1 eller 2 og som har inngått avtale med EFTA-statene, skal fordeles mellom de medlemsstatene som deltar i fellestiltaket og EFTA-statene i samsvar med deres andeler av det samlede antallet kvoter som er auksjonert på den berørte auksjonsplattformen, forutsatt at EFTA-statene forener auksjonen av sine kvoter og kvotene til de EU-medlemsstatene som deltar i fellestiltaket.

Auksjonstilsynsførerens kostnadsandel i forbindelse med en auksjonsplattform, som er utnevnt i henhold til artikkel 30 nr. 1 eller 2 og som har inngått avtale med en EFTA-stat, herunder eventuelle kostnader for rapporter det er anmodet om i henhold til artikkel 25 nr. 4, skal bæres av den berørte EFTA-staten, på samme måte som for EU-medlemsstater som ikke deltar i fellestiltaket.»

21alb. **32010 D 0002:** Kommisjonsbeslutning 2010/2/EU av 24. desember 2009 om opprettelse i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av en liste over sektorer og delsektorer som anses for å være utsatt for en betydelig risiko for karbonlekkasje (EUT L 1 av 5.1.2010, s. 10), som endret ved:

- **32011 D 0745:** Kommisjonsbeslutning 2011/745/EU av 11. november 2011 (EUT L 299 av 17.11.2011, s. 9).

21alc. **32011 D 0278:** Kommisjonsbeslutning 2011/278/EU av 27. april 2011 om fastsettelse av midlertidige EU-regler for harmonisert gratistildeling av utslippskvoter i henhold til artikkel 10a i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF (EUT L 130 av 17.5.2011, s. 1), som endret ved:

- **32011 D 0745:** Kommisjonsbeslutning 2011/745/EU av 11. november 2011 (EUT L 299 av 17.11.2011, s. 9).

21ald. **32010 D 0670:** Kommisjonsbeslutning 2010/670/EU 3. november 2010 om fastsettelse av kriterier og tiltak for finansiering av kommersielle demonstrasjonsprosjekter med sikte på miljømessig forsvarlig fangst og geologisk lagring av CO_2 samt demonstrasjonsprosjekter for nyskapende teknologier under ordningen for handel med kvoter for klimagassutslipp i Unionen opprettet ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF (EUT L 290 av 6.11.2010, s. 39).

21ale. **32011 R0550:** Kommisjonsforordning (EU) nr. 550/2011 av 7. juni 2011 om fastsettelse i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av visse begrensninger på bruk av internasjonale kreditter fra prosjekter som omfatter industrigass (EUT L 149 av 8.6.2011, s. 1).»

4. I nr. 21am (kommisjonsvedtak 2007/589/EF) skal nye strekpunkter lyde:

«– **32010 D 0345:** Kommisjonsbeslutning 2010/345/EU av 8. juni 2010 (EUT L 155 av 22.6.2010, s. 34),

– **32011 D 0540:** Kommisjonsbeslutning 2011/540/EU av 18. august 2011 (EUT L 244 av 21.9.2011, s. 1).»

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) nr. 1031/2010, (EU) nr. 550/2011 og (EU) nr. 1210/2011, direktiv 2009/29/EF og beslutning 2010/2/EU, 2010/345/EU, 2010/670/EU, 2011/278/EU, 2011/540/EU og 2011/745/EU på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft […], eller dagen etter at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1[15], avhengig av hva som inntreffer sist.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, […].

For EØS-komiteen

[…]

---

[15] [Ingen forfatningsrettslige krav angitt.] [Forfatningsrettslige krav angitt.]

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/29/EF av 23. april 2009 om endring av direktiv 2003/87/EF for å forbedre og utvide ordningen for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 175 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité[1],

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen[2],

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251[3], og

ut fra følgende betraktninger:

1. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF[4] opprettet en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet («fellesskapsordningen») for å redusere utslippene av klimagasser på en kostnadseffektiv og økonomisk effektiv måte.
2. Det endelige målet for De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring (UNFCCC), som ble godkjent på vegne av Fellesskapet ved rådsvedtak 94/69/EF av 15. desember 1993[5], er å stabilisere konsentrasjonene av klimagasser i atmosfæren på et nivå som vil hindre farlig menneskeskapte forstyrrelser i klimasystemet. For å nå dette målet bør økningen i den samlede globale årlige middels overflatetemperaturen ikke være mer enn 2 °C over de førindustrielle nivåene. Den seneste vurderingsrapporten fra FNs klimapanel (IPCC) viser at for å nå dette målet, må de globale utslippene av klimagasser nå sin høyeste verdi innen 2020. Dette betyr at Fellesskapet må øke sin innsats, at industrilandene raskt må treffe tiltak og at utviklingslandene må oppfordres til å delta i utslippsreduksjonsprosessen.
3. Europarådet forpliktet seg i mars 2007 til å redusere de samle klimagassutslippene i Fellesskapet med minst 20 % under 1990-nivåene innen 2020, og med 30 % under forutsetning om at andre industriland forplikter seg til lignende utslippsreduksjoner og at økonomisk mer avanserte utviklingsland i tilstrekkelig grad bidrar i samsvar med sine ansvarsområder og respektive evner. Innen 2050 bør globale klimagassutslipp være redusert med minst 50 % i forhold til 1990nivåene. Alle økonomiske sektorer bør bidra til å oppnå disse utslippsreduksjonene, herunder internasjonal skipsfart og luftfart. Luftfarten bidrar til disse reduksjonene ved sin deltakelse i fellesskapsordningen. Dersom ingen internasjonal avtale som omfatter utslipp fra internasjonal skipsfart i sine reduksjonsmål gjennom Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO) er godkjent av medlemsstatene eller ingen slik avtale gjennom De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring (UNFCCC) blir godkjent av Fellesskapet innen 31. desember 2011, bør Kommisjonen legge fram et forslag om å inkludere utslippene fra internasjonal skipsfart i overensstemmelse med harmoniserte metoder i Fellesskapets reduksjonsforpliktelse, rettet mot den foreslåtte rettsaktens ikrafttredelse innen 2013. Et slikt forslag bør få minimal negativ virkning på Fellesskapets konkurranseevne og samtidig ta hensyn til eventuelle miljøfordeler.
4. I sin resolusjon av 31. januar 2008 om resultatet av Balikonferansen om klimaendring (COP 13 og COP/MOP 3)[6], minnet Europaparlamentet om sin innstilling om at industrialiserte land burde forplikte seg til å redusere sine utslipp av

---

[1] EUT C 27 av 3.2.2009, s. 66.

[2] EUT C 325 av 19.12.2008, s. 19.

[3] Europaparlamentsuttalelse av 17. desember 2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 6. april 2009.

[4] EUT L 275 av 25.10.2003, s. 32.

[5] EFT L 33 av 7.2.1994, s. 11.

[6] EUT C 68 E av 21.3.2009, s. 13.

klimagasser med minst 30 % innen 2020 og med 60 til 80 % innen 2050, sammenlignet med 1990-nivåene. Under forutsetning av et forventet positivt resultat av COP 15forhandlingene som skal holdes i København i 2009, bør Den europeiske union begynne å forberede strengere utslippsreduksjonsmål for 2020 og framover, og bør arbeide mot å sikre at fellesskapsordningen etter 2013 om nødvendig tillater strengere utslippstak, som en del av Unionens bidrag til en framtidig internasjonal avtale om klimaendring (heretter kalt «den internasjonale avtalen om klimaendring»).

5. For å bidra til å nå disse langsiktige målene er det hensiktsmessig å legge opp en forutsigbar utvikling som utslippene fra anlegg som omfattes av fellesskapsordningen bør reduseres i samsvar med. For å oppnå Fellesskapets forpliktelse til en reduksjon i klimagassutslippene på minst 20 % i forhold til 1990-nivåene på en mest mulig kostnadseffektiv måte, bør tildelte utslippskvoter for disse anleggene innen 2020 være 21 % under deres utslippsnivåer i 2005.
6. For å bedre fellesskapsordningens sikkerhet og forutsigbarhet bør det fastsettes bestemmelser om å øke nivået for bidrag i fellesskapsordningen til å oppnå en samlet reduksjon på mer enn 20 %, særlig med sikte på Europarådets mål på en 30 % reduksjon innen 2020, som er det som anses for vitenskapelig nødvendig for å unngå farlige klimaendringer.
7. Når Fellesskapet og tredjestater inngår en internasjonal avtale om klimaendring som det vil bli truffet hensiktsmessige globale tiltak i samsvar med i årene etter 2012, bør det gis betraktelig støtte til godskriving av utslippsreduksjoner som er foretatt i disse statene. I forkant av en slik avtale bør det likevel sørges for større sikkerhet med hensyn til fortsatt bruk av tilgodehavender fra stater utenfor Fellesskapet.
8. Selv om erfaring som er tilkommet i løpet av den første handelsperioden viser fellesskapsordningens potensial, og avslutningen av nasjonale tildelingsplaner for den andre handelsperioden vil gi betydelige utslippsreduksjoner innen 2012, har en vurdering foretatt i 2007 bekreftet at et mer harmonisert system for handel med utslippskvoter er tvingende nødvendig for bedre å kunne utnytte fordelene med handel med utslippskvoter, for å unngå konkurransevridning i det indre marked og for å legge forholdene til rette for sammenkoblingen av systemene for handel med utslippskvoter. Videre bør det sikres bedre forutsigbarhet, og systemets virkeområde bør utvides ved å inkludere nye sektorer og klimagasser med sikte på å både forsterke et signal om prisen på karbon som er nødvendig for å utløse de nødvendige investeringene og ved å tilby nye forurensningsreduserende muligheter, som vil føre til lavere samlede forurensningsreduserende kostnader og økt effektivitet i systemet.
9. Definisjonen av klimagasser bør bringes på linje med definisjonen i De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring (UNFCCC), og det bør sørges for større klarhet når det gjelder fastsettelse og ajourføring av de enkelte klimagassenes potensialer for global oppvarming.
10. Fellesskapsordningen bør utvides til andre anlegg hvis utslipp kan overvåkes, rapporteres og verifiseres med samme nøyaktighetsnivå som det som gjelder i henhold til de gjeldende kravene til overvåking, rapportering og verifikasjon.
11. Der tilsvarende tiltak, særlig skatteordninger, for å redusere utslipp av klimagasser er på plass for små anlegg hvis utslipp ikke overstiger en terskel på 25 000 tonn CO_2ekvivalenter per år, bør det foreligge en framgangsmåte som gjør at medlemsstatene kan utelukke slike små anlegg fra systemene for handel med utslippskvoter så lenge de nevnte tiltakene får anvendelse. Sykehus kan også unntas dersom de treffer tilsvarende tiltak. Denne terskelen gir relativt sett de største fordelene for reduksjon av administrative kostnader for hvert tonn CO_2ekvivalenter som utelukkes fra systemet, av grunner knyttet til administrativ enkelhet. Som en følge av endringen fra femårs tildelingsperioder, og for å øke sikkerhet og forutsigbarhet, bør det fastsettes bestemmelser om hyppigheten for revisjon av utslippstillatelser for klimagasser. Det er opp til medlemsstatene å foreslå tiltak som får anvendelse på små anlegg som skal utgjøre et bidrag til reduksjoner av utslipp tilsvarende de som fellesskapsordningen fører til. Slike tiltak kan omfatte skatteordninger, avtaler med industrien og regulering. Idet det tas hensyn til behovet for å redusere unødvendige administrative byrder for mindre utslippsenheter, kan medlemsstatene fastsette forenklede framgangsmåter og tiltak for å overholde dette direktiv.
12. Opplysninger om anvendelsen av dette direktiv bør være lett tilgjengelige, særlig for små og mellomstore bedrifter (SMB-er).
13. Det samlede antallet utslippskvoter i hele Fellesskapet bør gå lineært ned, beregnet fra

midten av tidsrommet 2008 til 2012, idet det sikres at systemene for handel med utslippskvoter fører til gradvise og forutsigbare reduksjoner av utslipp over tid. Den årlige nedgangen i utslippskvoter bør tilsvare 1,74 % av de utslippskvoter som er utstedt av medlemsstatene i henhold til Kommisjonens vedtak om medlemsstatenes nasjonal tildelingsplaner for tidsrommet 2008 til 2012, slik at fellesskapsordningen på en kostnadseffektiv måte kan bidra til å nå Fellesskapets forpliktelse om en samlet reduksjon i utslippene på minst 20 % innen 2020.

14. Dette bidraget tilsvarer en reduksjon av utslipp i 2020 i fellesskapsordningen på 21 % i forhold til de rapporterte 2005nivåene, herunder virkningen av det økte virkeområdet fra tidsrommet 2005 til 2007 til tidsrommet 2008 til 2012, og utslippstallene for 2005 for kvotehandelssektoren som er benyttet for vurderingen av de bulgarske og rumenske nasjonale tildelingsplanene for tidsrommet 2008 til 2012, noe som vil føre til at det utstedes høyst 1 720 millioner utslippskvoter i 2020. Nøyaktige utslippsmengder vil bli beregnet når medlemsstatene har utstedt utslippskvoter i henhold til kommisjonsvedtak om sine nasjonale tildelingsplaner for tidsrommet 2008 til 2012, ettersom godkjenningen av tildelinger til enkelte anlegg var betinget av at deres utslipp ble begrunnet og verifisert. Når utstedelsen av utslippskvoter for tidsrommet 2008 til 2012 har funnet sted, vil Kommisjonen offentliggjøre det samlede antallet utslippskvoter i Fellesskapet. Det bør foretas justeringer av det samlede antallet utslippskvoter i Fellesskapet i tilknytning til anlegg som omfattes av, eller er utelukket fra, fellesskapsordningen i løpet av tidsrommet 2008 til 2012 eller fra 2013 og framover.
15. Den ekstra innsatsen som skal gjøres av fellesskapsøkonomien krever blant annet at den reviderte fellesskapsordningen opererer med høyest mulig grad av økonomisk effektivitet og på grunnlag av fullt ut harmoniserte vilkår for tildeling innenfor Fellesskapet. Auksjonssalg bør derfor være det grunnleggende prinsippet for tildelingen, siden dette er det enkleste, og generelt ansett for å være det mest økonomisk effektive, systemet. Dette bør også fjerne eksepsjonelle gevinster og sette nyinntredere og økonomier som vokser raskere enn gjennomsnittet konkurransemessig på samme linje som eksisterende anlegg.
16. For å opprettholde fellesskapsordningens miljømessige og administrative effektivitet, unngå konkurransevridning og tidlig utarming av reserven for nyinntredere, bør reglene for nyinntredere harmoniseres for å sikre at alle medlemsstatene vedtar den samme tilnærmingsmåten, særlig i forhold til betydningen av «betydelige utvidelser» av anlegg. Det bør derfor innføres bestemmelser for vedtakelse av harmoniserte regler for gjennomføringen av dette direktiv. I disse reglene bør «betydelig utvidelse», der dette er hensiktsmessig, defineres som en utvidelse med minst 10 % av anleggets eksisterende installerte kapasitet eller en vesentlig økning i utslippene fra anlegget knyttet til økningen i den installerte kapasiteten. Tildeling fra nyinntredernes reserve bør bare finne sted når det gjelder den betydelige utvidelsen av anlegget.
17. Alle medlemsstatene vil måtte foreta vesentlige investeringer for å redusere karbonintensiteten i sine økonomier innen 2020, og de medlemsstater der inntekt per innbygger fremdeles ligger betydelig under Fellesskapets gjennomsnitt og hvis økonomier er i ferd med å ta igjen de mer velstående medlemsstatene, vil måtte gjøre betydelige anstrengelser for å forbedre sin energieffektivitet. Målene med å eliminere konkurransevridning i konkurransen innenfor Fellesskapet og å sikre størst mulig grad av økonomisk effektivitet i omdanningen av Fellesskapets økonomi mot en sikker og bærekraftig lav-karbon-økonomi, gjør det lite hensiktsmessig å behandle økonomiske sektorer forskjellig under fellesskapsordningen i de enkelte medlemsstatene. Det er derfor nødvendig å utvikle andre ordninger til støtte for medlemsstatenes innsats med relativt lavere inntekt per innbygger og høyere vekstutsikter. 88 % av det samlede antallet utslippskvoter som skal auksjoneres, bør fordeles mellom medlemsstatene i samsvar med deres relative andel av utslipp i fellesskapsordningen for 2005 eller gjennomsnittet for tidsrommet 2005 til 2007, eller den av disse som er størst. 10 % av det samlede antallet bør fordeles til fordel for visse medlemsstater av hensyn til solidaritet og vekst i Fellesskapet, for å benyttes til reduksjon av utslipp og tilpasning til virkningene av klimaendring. Fordelingen av disse 10 % bør ta hensyn til nivåer for inntekt per innbygger i 2005 og vekstutsiktene i medlemsstatene, og være høyere for medlemsstater med lav inntekt per innbygger og høye vekstutsikter. Medlemsstater med et gjennomsnittlig nivå for inntekt per innbygger som er mer enn 20 % høyere enn gjennomsnittet i Fellesskapet, bør bidra til

denne fordelingen, unntatt i tilfeller der de direkte kostnadene for den samlede pakken estimert i Kommisjonens konsekvensanalyse som følger pakken av gjennomføringstiltak for EUs mål for klimaendring og fornybar energi for 2020, overstiger 0,7 % av BNP. Ytterligere 2 % av det samlede antallet utslippskvoter som skal auksjoneres, bør fordeles mellom medlemsstater hvis utslipp av klimagasser i 2005 var minst 20 % under deres utslipp i det basisåret som gjelder for dem i henhold til Kyotoprotokollen.

18. Gitt den betraktelige innsatsen som er nødvendig for å bekjempe klimaendringer og tilpasse seg til de uunngåelige følgene av disse, er det hensiktsmessig at minst 50 % av inntektene fra auksjonssalget av utslippskvoter bør benyttes til å redusere utslipp av klimagasser, til tilpasning til virkningene av klimaendring, til finansiering av forskning og utvikling med hensyn til reduksjon av utslipp og tilpasning, til utvikling av fornybar energi for å oppfylle Den europeiske unions forpliktelse til å bruke 20 % fornybar energi innen 2020, til oppfyllelse av Fellesskapets forpliktelse til å øke energieffektiviteten med 20 % innen 2020, til miljømessig sikker fangst og geologisk lagring av klimagasser, til å bidra til det globale fondet for energieffektivitet og fornybar energi og til tilpasningsfondet som ble iverksatt av Poznan-konferansen om klimaendring (COP 14 og COP/MOP 4), til å fastsette tiltak for å unngå avskoging og tilrettelegge tilpasningen i utviklingsland, og til å behandle sosiale spørsmål som mulige økninger i priser på elektrisk kraft i husholdninger med lav og middels inntekt. Denne andelen er betydelig under de forventede netto inntektene for offentlige myndigheter fra auksjonssalget, idet det tas hensyn til mulig redusert inntekt fra selskapsbeskatning. I tillegg bør inntekter fra auksjonssalget av utslippskvoter benyttes til å dekke administrative kostnader ved forvaltningen av fellesskapsordningen. Dette direktiv bør også omfatte bestemmelser om kontroll av bruken av midler fra auksjonssalget for disse formål. Framlegging av opplysninger om bruken av midlene fritar ikke medlemsstatene fra plikten fastsatt i traktatens artikkel 88 nr. 3 om å gi opplysninger om visse nasjonale tiltak. Dette direktiv berører ikke utfallet av eventuelle framtidige framgangsmåter med hensyn til statsstøtte som måtte ytes i samsvar med traktatens artikkel 87 og 88.

19. Følgelig bør fullstendig auksjonssalg være regelen fra og med 2013 for kraftsektoren, idet det tas hensyn til denne sektorens evne til å sende videre de økte utgiftene knyttet til CO, og det bør ikke gis gratis tildelinger for fangst og lagring av CO_2 ettersom incentivet for dette oppstår av utslippskvoter som ennå ikke er påkrevd for å benyttes med hensyn til utslipp som er lagret. For å unngå konkurransevridning kan produsenter av elektrisk kraft motta gratis utslippskvoter for fjernvarme og kjøling og for varme og kjøling som er produsert ved høyeffektiv kraftvarmeproduksjon som definert av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/8/EF av 11. februar 2004 om fremming av kraftvarmeproduksjon på grunnlag av etterspørselen etter nyttevarme på det indre energimarked[7], i tilfeller der slik varme produsert av anlegg i andre sektorer ville gitt gratis tildelinger.

20. Det viktigste langsiktige incentivet for fangst og lagring av CO_2 og for ny fornybar energiteknologi er at utslippskvoter ikke trenger bli benyttet for CO_2utslipp som er permanent lagret eller unngått. For å skynde på demonstrasjonen av de første kommersielle anleggene og av nyskapende fornybar energiteknologi, bør det i tillegg settes av utslippskvoter fra reserven for nyinntredere for en garantert belønning for de første av slike anlegg i Unionen for antall tonn CO_2 som blir lagret eller unngått i tilstrekkelig stor målestokk, forutsatt at en avtale om deling av kunnskap er på plass. Tilleggsfinansieringen bør gjelde prosjekter av tilstrekkelig stor målestokk, som er nyskapende av natur og som i betydelig grad blir samfinansiert av den driftsansvarlige og i prinsippet omfatter mer enn halvparten av de relevante investeringskostnadene, under hensyn til levedyktigheten til prosjektet.

21. For andre sektorer som omfattes av fellesskapsordningen bør det etableres et overgangssystem der gratis tildeling i 2013 vil være 80 % av det antallet som svarte til prosentandelen av de samlede utslippene i Fellesskapet i tidsrommet 2005 til 2007 som disse anleggene slapp ut, som en andel av det årlige samlede antallet utslippskvoter i Fellesskapet. Deretter bør den gratis tildelingen hvert år gå ned med like store antall, noe som fører til 30 % gratis tildeling i 2020, med sikte på å komme til at det ikke skjer noen gratis tildelinger i 2027.

22. For å sikre at markedene for karbon og elektrisk kraft fungere på en ordnet måte, bør auksjonssalget av utslippskvoter for tidsrommet

---

[7] EUT L 52 av 21.2.2004, s. 50.

2013 og framover starte innen 2011 og være basert på klare og objektive prinsipper som er definert i god tid på forhånd.

23. Gratis tildeling til anlegg som en overgangsordning bør skje gjennom harmoniserte fellesskapsregler (forhåndsvurdering av standardverdier) for å gjøre konkurransevridningen i Fellesskapet så små som mulig. Disse reglene bør ta hensyn til de mest klimagass og energieffektive teknikkene, erstatninger, alternative produksjonsprosesser, bruk av biomasse, fornybare energikilder samt fangst og lagring av CO_2. Slike regler bør ikke være incentiver til å øke utslipp, og bør sikre at en økende andel av disse utslippskvotene blir auksjonert. Tildelinger må fastsettes før handelsperioden slik at markedet blir i stand til å virke på en tilfredsstillende måte. Disse harmoniserte reglene kan også ta hensyn til utslipp knyttet til bruken av brennbare avgasser når produksjonen av disse avgassene ikke kan unngås i den industrielle prosessen. I denne sammenheng kan reglene fastsette at utslippskvoter blir tildelt gratis til driftsansvarlige for anlegg som forbrenner de aktuelle avgassene eller til driftsansvarlige for de anleggene som er utgangspunkt for disse gassene. De bør også unngå utilbørlig konkurransevridning i markedene for elektrisk kraft og varme og kjøling levert til industrielle anlegg. Videre bør de unngå utilbørlig konkurransevridning mellom former for industrivirksomhet utført i anlegg som drives av en enkelt driftsansvarlig og produksjon i utsatte anlegg. Disse reglene bør få anvendelse på nyinntredere som driver de samme formene for virksomhet som eksisterende anlegg som mottar gratis tildelinger som en overgangsordning. For å unngå all konkurransevridning i det indre marked bør ingen gratis tildelinger foretas når det gjelder nyinntrederes produksjon av elektrisk kraft. Utslippskvoter som fortsatt er i nyinntrederenes reserve i 2020, bør auksjoneres.

24. Fellesskapet vil fortsatt ta ledelsen i forhandlingene om en ambisiøs internasjonal avtale om klimaendring som vil nå målet om å begrense den globale temperaturøkningen til 2 °C, og oppmuntres i dette av framstegene som ble gjort for å nå dette målet i Klimakonvensjonens 13. partskonferanse, og tredje møtet for partene til Kyotoprotokollen, avholdt på Bali, Indonesia fra 3.-14. desember 2007. Dersom andre industriland og andre større utslippsenheter av klimagasser ikke deltar i denne internasjonale avtalen, vil det kunne føre til en økning i utslipp av klimagasser i tredjestater der industrien ikke vil være underlagt tilsvarende karbonbegrensninger («karbonlekkasje»), og kan samtidig skape økonomiske ulemper for visse energiintensive sektorer og delsektorer i Fellesskapet som er underlagt internasjonal konkurranse. Dette vil kunne undergrave den miljømessige integriteten og fordelene ved Fellesskapets tiltak. Fellesskapets bør, for å håndtere risikoen for karbonlekkasje, tildele 100 % av utslippskvotene gratis til sektorer eller delsektorer som oppfyller de relevante kriteriene. Definisjonen av disse sektorene og delsektorene og de tiltak som kreves, bør være underlagt en ny vurdering for å sikre at tiltak settes inn der det er nødvendig og for å unngå overkompensasjon. For disse særlige sektorene eller delsektorene der det kan behørig begrunnes at risikoen for karbonlekkasje ikke kan forhindres på annen måte, der elektrisk kraft utgjør en stor andel av produksjonskostnadene og blir produsert på en effektiv måte, kan tiltakene ta hensyn til forbruket av elektrisk kraft i produksjonsprosessen, men uten å endre det samlede antallet utslippskvoter. Risikoen for karbonlekkasje i disse sektorene eller delsektorene bør i utgangspunktet vurderes til et 3-sifret nivå (NACE-3kode) eller, der dette er hensiktsmessig og der relevante data er tilgjengelige, til et 4-sifret nivå (NACE-4kode).

25. Kommisjonen bør derfor gjennomgå situasjonen innen 30. juni 2010, samrå seg med alle relevante parter i arbeidslivet, og, i lys av utfallet av de internasjonale forhandlingene, legge fram en rapport og eventuelle egnede forslag. I denne sammenheng bør Kommisjonen identifisere hvilke energiintensive industrisektorer eller –delsektorer som med sannsynlighet vil bli utsatt for karbonlekkasje innen 31. desember 2009. Den bør basere sin analyse på vurderingen av industriens manglende evne til å videresende utgiftene ved påkrevde utslippskvoter i økte produktpriser uten et betydelig tap av markedsandeler til anlegg utenfor Fellesskapet, som ikke har truffet tilsvarende tiltak for å redusere sine utslipp. Energiintensiv industri som det er fastslått at er utsatt for en betydelig risiko for karbonlekkasje, kan motta et større antall gratis tildelinger eller det kan innføres et effektivt karbonutjevningssystem med sikte på å sette anlegg fra Fellesskapet som er utsatt for en betydelig risiko for karbonlekkasje og anlegg fra tredjestater på samme linje. Et slikt system kan anvende krav på importører som ikke er mindre gunstige enn

de som anvendes på anlegg innenfor Fellesskapet, for eksempel ved å kreve innlevering av utslippskvoter. Alle tiltak som treffes vil måtte være i overensstemmelse med prinsippene i FNs rammekonvensjon om klimaendring, særlig prinsippet om felles, men differensierte ansvarsområder og respektive evner, idet det tas hensyn til den særlige situasjonen til de minst utviklede landene. Tiltakene vil også måtte være i overensstemmelse med Fellesskapets internasjonale plikter, herunder pliktene i henhold til WTOavtalen.

26. Drøftelser i Det europeiske råd om fastsettelsen av hvilke sektorer eller delsektorer som er utsatt for en betydelig risiko for karbonlekkasje, er av ekstraordinær karakter og påvirker ikke på noen måte framgangsmåtene for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen i henhold til traktatens artikkel 202.
27. Medlemsstatene kan anse det nødvendig å midlertidig kompensere visse anlegg som det er fastslått at er utsatt for en betydelig risiko for karbonlekkasje, for kostnader knyttet til klimagassutslipp som videresendes i prisen på elektrisk kraft. Slik støtte bør bare gis der dette er nødvendig og forholdsmessig, og bør sikre at fellesskapsordningens incentiver om å spare energi og stimulere til at en endring i etterspørselen fra «grå» til «grønn» elektrisk kraft opprettholdes.
28. For å sikre like konkurransevilkår i Fellesskapet bør bruken av tilgodehavender for utslippsreduksjoner utenfor Fellesskapet som benyttes av driftsansvarlige innenfor fellesskapsordningen, harmoniseres. Kyotoprotokollen setter opp kvantifiserte utslippsmål for industrilandene for tidsrommet 2008 til 2012, og legger opp til at det skapes godkjente utslippsreduksjoner (CER) fra prosjekter knyttet til ordningen for grønn utvikling (CDM) og utslippsreduksjonsenheter (ERU) fra prosjekter for felles gjennomføring (JI) og industrilandenes bruk av disse for å oppfylle deler av disse målene. Selv om det innenfor rammen av Kyotoprotokollen ikke er mulig å skape utslippsreduksjonsenheter fra og med 2013 uten at det er kommet nye kvantifiserte utslippsmål på plass for vertsstatene, er det mulig at tilgodehavender knyttet til ordningen for grønn utvikling fremdeles kan genereres. Når det foreligger en internasjonal avtale om klimaendring, bør det fastsettes ytterligere bruk av godkjente utslippsreduksjoner og utslippsreduksjonsenheter, fra stater som har ratifisert denne avtalen. I fravær av en slik avtale vil fastsettelsen av videre bruk av godkjente utslippsreduksjoner og utslippsreduksjonsenheter undergrave dette incentivet og gjøre det vanskeligere å oppnå Fellesskapets mål for økt bruk av fornybar energi. Bruken av godkjente utslippsreduksjoner og utslippsreduksjonsenheter bør være i overensstemmelse med målet som Fellesskapet har satt seg om å generere 20 % av energien fra fornybare kilder innen 2020, og å fremme energieffektivitet, nyskaping og teknologisk utvikling. Der det er i overensstemmelse med arbeidet med å nå disse målene, bør det forutses en mulighet for inngå avtaler med tredjestater for å sørge for incentiver for reduksjoner i utslippene i disse statene som fører til virkelige, ytterligere reduksjoner i utslipp av klimagasser og samtidig stimulerer til nyskaping hos foretak som er etablert i Fellesskapet og teknologisk utvikling i tredjestatene. Slike avtaler kan ratifiseres av flere stater. Etter at Fellesskapet har godkjent en tilfredsstillende internasjonal avtale om klimaendring, bør tilgang til tilgodehavender fra prosjekter i tredjestater økes, samtidig med en økning i nivået av utslippsreduksjoner som skal oppnås gjennom fellesskapsordningen.
29. For å ha en grad av forutsigbarhet bør de driftsansvarlige gis en sikkerhet om muligheten til etter 2012 å bruke godkjente utslippsreduksjoner og utslippsreduksjonsenheter opp til den gjenværende delen av det nivået som de tillates å bruke i tidsrommet 2008 til 2012, fra prosjekttyper som kunne benyttes i fellesskapsordningen i løpet av tidsrommet 2008 til 2012. Ettersom medlemsstatene ikke kan overføre godkjente utslippsreduksjoner og utslippsreduksjonsenheter som holdes av driftsansvarlige mellom forpliktelsesperiodene i henhold til internasjonale avtaler («sparing» av godkjente utslippsreduksjoner og utslippsreduksjonsenheter) før 2015, og bare dersom medlemsstatene velger å tillate sparing av slike godkjente utslippsreduksjoner og utslippsreduksjonsenheter i sammenheng med en begrenset rett til sparing av slike tilgodehavender, bør denne sikkerheten oppnås ved å kreve at medlemsstatene tillater de driftsansvarlige å bytte slike godkjente utslippsreduksjoner og utslippsreduksjonsenheter utstedt med hensyn til utslippsreduksjoner før 2012, med utslippskvoter som er gyldige fra 2013 og framover. Men ettersom medlemsstatene ikke bør være forpliktet til å akseptere godkjente utslippsreduksjoner og utslippsreduksjonsenheter som det

ikke er sikkert at de vil kunne bruke i forhold til deres eksisterende internasjonale forpliktelser, bør dette kravet ikke gjelde lenger enn fram til 31. mars 2015. De driftsansvarlige bør gis den samme sikkerheten med hensyn til godkjente utslippsreduksjoner som er utstedt for prosjekter som er fastsatt før 2013 med hensyn til utslippsreduksjoner fra 2013 og framover. Det er viktig at tilgodehavender fra prosjekter som er benyttet av driftsansvarlige, representerer virkelige, verifiserbare, ekstra og permanente utslippsreduksjoner og klart er til fordel for en bærekraftig utvikling og uten betydelige negative miljømessige eller sosiale virkninger. Det bør etableres en framgangsmåte som tillater ekskludering av visse prosjekttyper.

30. Dersom inngåelsen av en internasjonal avtale om klimaendring blir utsatt, bør det være mulighet for å benytte tilgodehavender fra prosjekter av høy kvalitet i fellesskapsordningen gjennom avtaler med tredjestater. Slike avtaler, som kan være bilaterale eller multilaterale, ville kunne sette prosjekter som genererte utslippsreduksjonsenheter fram til 2012, men som ikke lenger kan dette i henhold til rammene i Kyotoprotokollen, i stand til fortsatt å kunne godkjennes i fellesskapsordningen.
31. De minst utviklede landene er særlig sårbare for virkningene av klimaendringer, og er bare ansvarlige for et svært lavt nivå av klimagassutslipp. Det bør derfor gis særlig prioritet til behovene til de minst utviklede landene når inntekter som er generert fra auksjonssalget, blir benyttet til å legge forholdene til rette for utviklingslandenes tilpasning til virkningene av klimaendringer. Gitt at svært få prosjekter for ordningen for grønn utvikling er etablert i disse landene, er det hensiktsmessig å gi en grad av sikkerhet med hensyn til akseptering av tilgodehavender fra prosjekter som startes i de minst utviklede landene etter 2012, selv i fravær av en internasjonal avtale om klimaendring, når disse prosjektene klart kommer i tillegg og bidrar til en bærekraftig utvikling. Denne retten bør gjelde de minst utviklede landene fram til 2020, forutsatt at de da enten har ratifisert en internasjonal avtale om klimaendring eller en bilateral eller multilateral avtale med Fellesskapet.
32. Når det er oppnådd en internasjonal avtale om klimaendring, kan ytterligere tilgodehavender på opp til halvparten av tilleggsreduksjonen som finner sted under fellesskapsordningen benyttes, og tilgodehavender innenfor ordningen for grønn utvikling av høy kvalitet fra tredjestater bør bare aksepteres i fellesskapsordningen fra 2013, når disse landene har ratifisert den internasjonale avtalen.
33. Fellesskapet og dets medlemsstater bør bare godkjenne former for prosjektvirksomhet når alle prosjektdeltakerne har hovedkontor enten i en stat som har sluttet seg til den internasjonale avtalen knyttet til slike prosjekter, for å unngå «gratispassasjerer» i form av foretak i stater som ikke har sluttet seg til en internasjonal avtale, med unntak for de foretakene som er basert i tredjestater, eller i enheter på delstatsnivå eller regionalt nivå som er knyttet til fellesskapsordningen.
34. Det faktum at visse bestemmelser i dette direktiv viser til Fellesskapets godkjenning av en internasjonal avtale om klimaendring, berører ikke hvorvidt medlemsstatene også slutter seg til en slik avtale.
35. I lys av erfaringen bør bestemmelsene i fellesskapsordningen for overvåking, rapportering og verifikasjon av utslipp bedres.
36. Den europeiske union bør arbeide for å etablere et internasjonalt godkjent system for å redusere avskoging og øke nyplanting og gjenplanting av skog, og støtte målet i FNs rammekonvensjon om klimaendring om å utvikle finansieringsordninger, idet det tas hensyn til eksisterende ordninger, som del av en effektiv, virkningsfull, rettferdig og sammenhengende finansiell arkitektur innenfor den internasjonale avtalen om klimaendring som det tas sikte på å nå på København-konferansen om klimaendring (COP 15 og COP/MOP 5).
37. For å avklare at ordningen dekker alle former for kjeler, brennere, turbiner, varmere, smelteovner, forbrenningsovner, røstovner, sementovner, ovner, tørkere, motorer, drivstoffceller, enheter for kjemisk sirkulasjonsforbrenning, fakler og termiske eller katalytiske etterforbrenningsenheter ved direktiv 2003/87/EF, bør det tilføyes en definisjon av «forbrenning».
38. For å sikre at utslippskvoter kan overføres mellom personer innenfor Fellesskapet uten noen form for restriksjoner, og for å sikre at fellesskapsordningen fra og med januar 2012 kan knyttes til systemene for handel med utslippskvoter i tredjestater og i enheter på delstatsnivå eller regionalt nivå, bør alle utslippskvoter foreligge i fellesskapsregisteret opprettet i henhold til europaparlaments- og rådsvedtak nr. 280/2004/EF av 11. februar 2004 om en overvåkingsordning for Fellesskapets utslipp av kli-

magasser og for gjennomføring av Kyotoprotokollen[8]. Dette bør ikke berøre opprettholdelsen av nasjonale registre for utslipp som ikke omfattes av fellesskapsordningen. Fellesskapsregisteret bør gi samme kvalitet med hensyn til tjenester som nasjonale registre.

39. Fra 2013 og framover bør miljømessig sikker fangst, transport og geologisk lagring av CO_2 omfattes av fellesskapsordningen på en harmonisert måte.
40. Det bør fastsettes ordninger for gjensidig godkjennelse av utslippskvoter mellom fellesskapsordningen og andre obligatoriske systemer for handel med utslippskvoter av klimagasser som setter tak på absolutte utslipp fastsatt i tredjestater eller i enheter på delstatsnivå eller regionalt nivå.
41. Tredjestater som er nabostater til Den europeiske union, bør oppfordres til å slutte seg til fellesskapsordningen dersom de overholder dette direktiv. Kommisjonen bør i forhandlinger med, og ved fastsettelsen av finansiell og teknisk bistand til, søkerstatene, potensielle søkerstater og stater som omfattes av den europeiske naboskapspolitikken bestrebe seg på å fremme dette målet. Dette vil legge forholdene til rette for teknologi og kunnskapsoverføring til disse statene, noe som er et viktig middel for å gi økonomiske, miljømessige og sosiale fordeler til alle.
42. Dette direktiv bør fastsette at det inngås avtaler for godkjenning av utslippskvoter mellom fellesskapsordningen og andre obligatoriske systemer for handel med utslippskvoter av klimagasser med absolutte utslippstak, som er forenlige med fellesskapsordningen, idet det tas hensyn til det miljømessige ambisjonsnivået og tilstedeværelsen av en stabil og sammenlignbar ordning for overvåking, rapportering og verifikasjon av utslipp og et system for overholdelse av disse bestemmelsene.
43. Idet det tas hensyn til erfaring under fellesskapsordningen bør det være mulig å utstede utslippskvoter for prosjekter som reduserer utslipp av klimagasser, forutsatt at disse prosjektene foregår i samsvar med harmoniserte regler vedtatt på fellesskapsplan og at disse prosjektene ikke vil føre til en dobbelttelling av utslippsreduksjoner eller hindre utvidelsen av virkeområdet til fellesskapsordningen eller muligheten til å treffe andre politiske tiltak for å redusere utslipp som ikke omfattes av fellesskapsordningen.
44. De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen[9].
45. Kommisjonen bør særlig gis fullmakt til å treffe tiltak for harmonisering av regler for definisjonen av «nyinntreder», auksjonssalg av utslippskvoter, Fellesskapets tildeling av utslippskvoter i en overgangsperiode, fastsettelse av kriterier og metoder for valg av visse demonstrasjonsprosjekter, opprettelse av en liste over sektorer eller delsektorer som er utsatt for en betydelig risiko for karbonlekkasje, bruken av tilgodehavender, overvåking, rapportering og verifikasjon av utslipp, akkreditering av kontrollører, gjennomføring av harmoniserte regler for prosjekter samt endring av visse vedlegg. Ettersom det dreier seg om generelle tiltak som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i direktiv 2003/87/EF, blant annet ved å supplere dem med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, bør de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.
46. Direktiv 2003/87/EF bør derfor endres.
47. Det er hensiktsmessig å fastsette tidlig innarbeiding i nasjonal lovgivning av disse bestemmelsene som forberedelse for den reviderte versjonen av fellesskapsordningen fra 2013 og framover.
48. For en korrekt fullføring av handelsperioden fra 2008 til 2012 bør bestemmelsene i direktiv 2003/87/EF, endret ved direktiv 2004/101/EF[10], direktiv 2008/101/EF[11] og forordning (EF) nr. 219/2009[12] fortsatt få anvendelse uten at disse påvirker Kommisjonens mulighet til å

---

[8] EUT L 49 av 19.2.2004, s. 1.

[9] EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

[10] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/101/EF av 27. oktober 2004 om endring av direktiv 2003/87/EF om opprettelse av en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet når det gjelder Kyotoprotokollens prosjektbaserte ordninger (EUT L 338 av 13.11.2004, s. 18).

[11] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/101/EF av 19. november 2008 om endring av direktiv 2003/87/EF om endring av direktiv 2003/87/EF slik at luftfartsvirksomhet omfattes av ordningen for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet (EUT L 8 av 13.1.2009 s. 3).

[12] Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 219/2009 av 11. mars 2009 om tilpasning av en rekke ordninger underlagt framgangsmåten omhandlet i traktatens artikkel 251, til Rådsbeslutning 1999/468/EF med hensyn til framgangsmåte med forskriftskomité med kontroll - Tilpasning til framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll - del 2 (EUT L 87 av 31.3.2009, s. 109).

treffe tiltak som er nødvendig for den reviderte versjonen av fellesskapsordningen fra 2013 og framover.

49. Anvendelsen av dette direktiv berører ikke traktatens artikkel 87 og 88.
50. Dette direktiv er forenlig med de grunnleggende rettigheter og de prinsipper som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter.
51. Ettersom målene for dette direktiv ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av direktivets omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse mål.
52. I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming[13] oppmuntres medlemsstatene til, både i egen og Fellesskapets interesse, å utarbeide og offentliggjøre egne oversikter som så langt det er mulig viser sammenhengen mellom dette direktiv og tiltakene for innarbeiding av dette direktiv i nasjonal lovgivning —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Endringer av direktiv 2003/87/EF

I direktiv 2003/87/EF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 1 tilføyes følgende ledd:

   «Dette direktiv legger også opp til en ytterligere reduksjonen av utslipp av klimagasser for å bidra til å nå de reduksjonsnivåene som anses for å være vitenskapelig nødvendige for å unngå farlige klimaendringer.

   Dette direktiv fastsetter også bestemmelser om vurdering og gjennomføring av en strengere reduksjonsforpliktelse i Fellesskapet på over 20 %, som skal anvendes ved Fellesskapets godkjenning av en internasjonal avtale om klimaendring, som fører til reduksjoner av klimagassutslipp som overstiger de nivåene som kreves av artikkel 9, og som også gjenspeiles i forpliktelsen på 30 % vedtatt av Det europeiske råd i mars 2007.».

2. I artikkel 3 gjøres følgende endringer:
   a. Bokstav c) skal lyde:
      «c) «klimagasser» gassene oppført i vedlegg II og andre gassformige bestanddeler i atmosfæren, både naturlige og menneskeskapte, som absorberer og gjenutsender infrarød stråling,».
   b. Bokstav h) skal lyde:
      «h) «nyinntreder»
      - alle anlegg der det utføres en eller flere av de formene for virksomhet som er oppført i vedlegg I, som har fått en utslippstillatelse for klimagasser for første gang etter 30. juni 2011,
      - alle anlegg som utfører en form for virksomhet som omfattes av fellesskapsordningen i henhold til artikkel 24 nr. 1 eller nr. 2 for første gang, eller
      - alle anlegg som utfører en eller flere av de formene for virksomhet som er oppført i vedlegg I eller en form for virksomhet som omfattes av fellesskapsordningen i henhold til artikkel 24 nr. 1 eller nr. 2, og som har fått en betydelig utvidelse etter 30. juni 2011, men bare så langt det gjelder denne utvidelsen.».
   c. Ny bokstav t) og u) skal lyde:
      «t) «forbrenning» enhver oksidasjon av brensler, uansett på hvilken måte varmeenergien, den elektriske eller mekaniske energien som produseres av denne prosessen blir benyttet, samt alle andre direkte tilknyttede former for virksomhet, inkludert utskilling av røykgass,
      u) «produsent av elektrisk kraft» et anlegg som 1. januar 2005 eller senere har produsert elektrisk kraft for salg til tredjemenn, og der det ikke foregår noen annen form for virksomhet som oppført i vedlegg I enn «forbrenning av brensler».».
3. I artikkel 3c nr. 2 skal «artikkel 11 nr. 2» erstattes med «artikkel 13 nr. 1».
4. I artikkel 3g skal ordene «retningslinjene vedtatt i henhold til artikkel 14» erstattes med «forordningen omhandlet i artikkel 14».
5. Artikkel 4 skal lyde:

   «Artikkel 4

   Utslippstillatelse for klimagasser

   Medlemsstatene skal sikre at ingen anlegg fra 1. januar 2005 utfører noen former for virksomhet oppført i vedlegg I som fører til utslipp som angitt for den aktuelle formen for virksom-

---

[13] EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

het, med mindre den driftsansvarlige for anlegget har en tillatelse utstedt av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 5 og 6, eller anlegget er unntatt fra fellesskapsordningen i henhold til artikkel 27. Dette skal også gjelde for anlegg innlemmet i henhold til artikkel 24.».

6. Artikkel 5 bokstav d) skal lyde:
   «d) planlagte tiltak for å overvåke og rapportere utslipp i samsvar med forordningen omhandlet i artikkel 14.». ;
7. I artikkel 6 gjøres følgende endringer:
   a. I nr. 1 skal følgende ledd tilføyes:
      «Vedkommende myndighet skal, minst hvert femte år, gjennomgå utslippstillatelsen for klimagasser og foreta eventuelle endringer.».
   b. I nr. 2 skal bokstav c) lyde:
      «c) en overvåkingsplan som oppfyller kravene i henhold til forordningen omhandlet i artikkel 14. Medlemsstatene kan tillate at de driftsansvarlige ajourfører overvåkingsplaner uten å endre tillatelsen. De driftsansvarlige skal legge fram alle ajourførte overvåkingsplaner for vedkommende myndigheter for godkjenning.».
8. Artikkel 7 skal lyde:

«Artikkel 7

Endringer av anleggene

Den driftsansvarlige skal underrette vedkommende myndighet om alle planlagte endringer av et anleggs art eller virkemåte, eller om en eventuell utvidelse eller betydelig reduksjon av anleggets kapasitet, som kan føre til at utslippstillatelsen for klimagasser må ajourføres. Ved behov skal vedkommende myndighet ajourføre tillatelsen. Dersom den driftsansvarlige for anlegget skiftes ut, skal vedkommende myndighet ajourføre tillatelsen slik at den inneholder navnet og adressen til den nye driftsansvarlige.».

9. Artikkel 9 skal lyde:

«Artikkel 9

Samlet antall utslippskvoter i Fellesskapet

Det samlede antallet utslippskvoter i Fellesskapet som blir utstedt hver år fra og med 2013 skal avta lineært fra og med midten av tidsrommet 2008 til 2012. Antallet utslippskvoter skal avta med en lineær faktor på 1,74 % sammenlignet med gjennomsnittlig samlet årlig antall utslippskvoter utstedt av medlemsstatene i samsvar med kommisjonsvedtakene i overensstemmelse med medlemsstatenes nasjonale tildelingsplaner for tidsrommet 2008 til 2012.

Kommisjonen skal innen 30. juni 2010 offentliggjøre det absolutte antallet av utslippskvoter i Fellesskapet for 2013, basert på de samlede antallene utslippskvoter som er utstedt eller skal utstedes av medlemsstatene i samsvar med kommisjonsvedtakene om medlemsstatenes nasjonale tildelingsplaner for tidsrommet 2008 til 2012.

Kommisjonen skal se nærmere på den lineære faktoren og eventuelt legge fram et forslag for Europaparlamentet og Rådet fra og med 2020, med sikte på å fatte et vedtak innen 2025.».

10. Ny artikkel 9a skal lyde:

«Artikkel 9a

Justering av samlet antall utslippskvoter i Fellesskapet

1. Når det gjelder anlegg som var omfattet av fellesskapsordningen i tidsrommet 2008 til 2012 i henhold til artikkel 24 nr. 1, skal antallet utslippskvoter som skal utstedes fra 1. januar 2013 justeres for å gjenspeile det gjennomsnittlige årlige antallet utslippskvoter utstedt for disse anleggene i løpet av det tidsrommet der de omfattes av fellesskapsordningen, justert med en lineær faktor som omhandlet i artikkel 9.
2. Når det gjelder anlegg som utfører former for virksomhet som oppført i vedlegg I, og som bare omfattes av fellesskapsordningen fra og med 2013, skal medlemsstatene påse at de driftsansvarlige for slike anlegg legger fram for relevant vedkommende myndighet behørig begrunnede og uavhengig verifiserte utslippsdata for at disse kan tas hensyn til ved justeringen av det samlede antallet utslippskvoter i Fellesskapet som skal utstedes.

   Alle slike data skal innen 30. april 2010 legges fram for relevant vedkommende myndighet i samsvar med bestemmelsene vedtatt i henhold til artikkel 14 nr. 1.

   Dersom de framlagte dataene er behørig begrunnet, skal vedkommende myndighet underrette Kommisjonen om dette innen 30. juni 2010, og antallet utslippskvoter som skal utstedes, justert med den lineære faktoren omhandlet i artikkel 9, skal justeres tilsvarende. For anlegg som slipper ut andre klimagasser enn CO_2, kan vedkommende myndighet melde inn en lavere mengde utslipp i overensstemmelse med utslippsreduksjonspotensialet i disse anleggene.

3. Kommisjonen skal innen 30. september 2010 offentliggjøre de justerte antallene omhandlet i nr. 1 og 2.
4. Når det gjelder anlegg som ikke var omfattet av fellesskapsordningen i samsvar med artikkel 27, skal det samlede antallet utslippskvoter i Fellesskapet som skal utstedes fra 1. januar 2013, justeres ned for å gjenspeile den gjennomsnittlige årlige mengden verifiserte utslipp fra disse anleggene i tidsrommet 2008 til 2010, justert med den lineære faktoren omhandlet i artikkel 9.».

11. Artikkel 10 skal lyde:

Artikkel 10

Auksjonssalg av utslippskvoter

1. Fra og med 2013 skal medlemsstatene auksjonere alle utslippskvoter som ikke blir tildelt gratis i samsvar med artikkel 10a og 10c. Innen 31. desember 2010 skal Kommisjonen fastsette og offentliggjøre det estimerte antallet utslippskvoter som skal auksjoneres.
2. Det samlede antallet utslippskvoter som skal auksjoneres av hver medlemsstat, skal settes sammen på følgende måte:
   a. 88 % av det samlede antallet utslippskvoter som skal auksjoneres, skal fordeles mellom medlemsstatene i andeler som er identiske med vedkommende medlemsstats andel av verifiserte utslipp i henhold til fellesskapsordningen for 2005 eller gjennomsnittet for tidsrommet 2005 til 2007, eller den av disse som er størst,
   b. 10 % av det samlede antallet utslippskvoter som skal auksjoneres, fordeles blant visse medlemsstater med solidaritet og vekst i Fellesskapet som formål, noe som dermed øker antallet utslippskvoter som disse medlemsstatene auksjonerer i henhold til bokstav a) med de prosentandelene som er omhandlet i vedlegg IIa, og
   c. 2 % av det samlede antallet kvoter som skal auksjoneres, fordeles mellom medlemsstater hvis utslipp av klimagasser i 2005 var minst 20 % lavere enn deres utslipp i basisåret som gjelder disse statene i henhold til Kyotoprotokollen. Fordelingen av denne prosentandelen mellom de berørte medlemsstatene er gjengitt i vedlegg IIb.
3. Når det gjelder bokstav a) og med hensyn til medlemsstater som ikke deltok i fellesskapsordningen i 2005, skal deres andel beregnes ved hjelp av deres verifiserte utslipp i henhold til fellesskapsordningen i 2007.

   Om nødvendig skal prosentandelene omhandlet i bokstav b) og c) tilpasses på en forholdsmessig måte for å sikre at fordelingen er henholdsvis 10 % og 2 %.
4. Medlemsstatene skal bestemme hvordan inntekter som oppstår av auksjonssalget av kvoter, skal brukes. Minst 50 % av inntektene som oppstår av auksjoneringen av utslippskvoter omhandlet i nr. 2, inkludert alle inntekter fra auksjonssalget omhandlet i nr. 2, bokstav b) og c), eller det tilsvarende i økonomisk verdi av disse inntektene, bør benyttes til ett eller flere av følgende punkter:
   a. Til å redusere klimagassutslipp, herunder ved å bidra til det globale fondet for energieffektivitet og fornybar energi og til tilpasningsfondet som ble iverksatt av Poznan-konferansen om klimaendring (COP 14 og COP/MOP 4), til tilpasning til virkningene av klimaendringer og til å finansiere forskning og utvikling samt til demonstrasjonsprosjekter for reduksjon av utslipp og for tilpasning til klimaendringer, herunder deltakelse i initiativ innenfor rammen av Fellesskapets strategiske energiteknologiplan og de europeiske teknologiplattformene,
   b. til å utvikle fornybare energikilder for å oppfylle Fellesskapets forpliktelse om å bruke 20 % fornybar energi innen 2020, samt til å utvikle annen teknologi som bidrar til overgangen til en sikker og bærekraftig økonomi med lave utslipp av karbon og til å hjelpe til med å oppfylle Fellesskapets forpliktelse til å øke energieffektiviteten med 20 % innen 2020,
   c. til tiltak for å unngå avskoging og å øke nyplanting og gjenplanting av skog i utviklingsland som har ratifisert den internasjonale avtalen om klimaendring, til å overføre teknologi og til å legge forholdene til rette for en tilpasning til de skadelige virkningene av klimaendring i disse landene,
   d. til innfanging av karbondioksid i skoger i Fellesskapet,
   e. til miljømessig sikker fangst og geologisk lagring av CO_2, særlig fra kraftverk

   som benytter fast fossilt brensel, samt fra en rekke industrisektorer og delsektorer, herunder i tredjestater,
   f. til å oppfordre til en endring til offentlige former for transport med lave utslipp,
   g. til å finansiere forskning og utvikling i energieffektivitet og ren teknologi i de sektorer som omfattes av dette direktiv,
   h. til tiltak som er rettet mot å øke energieffektivitet og isolering eller å sørge for økonomisk støtte som er rettet mot sosiale sider ved husholdninger med lav og middels inntekt,
   i. til å dekke administrative utgifter ved forvaltningen av fellesskapsordningen.

5. Medlemsstatene skal anses for å ha oppfylt bestemmelsene i dette nummer dersom de har fått på plass og gjennomfører skattemessige eller økonomiske støttetiltak, herunder særlig i utviklingsland, eller nasjonale lovgivningsmessige tiltak, som innebærer økonomisk støtte, opprettet for formålene i første ledd og som har en verdi som tilsvarer minst 50 % av inntektene fra auksjonssalget av utslippskvoter omhandlet i nr. 2, herunder alle inntekter fra auksjonssalget omhandlet i nr. 2 bokstav b) og c).

   Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om bruken av inntekter og de tiltak som er truffet i henhold til dette nummer i de rapportene som skal legges fram i henhold til vedtak nr. 280/2004/EF.

6. Innen 30. juni 2010 skal Kommisjonen vedta en forordning om tidsplan, administrasjon og andre sider av auksjonssalget for å sikre at dette foregår på en åpen, oversiktlig, harmonisert måte som ikke innebærer forskjellsbehandling. For å oppnå dette bør prosessen være forutsigbar, særlig når det gjelder tidsplanen for og rekkefølgen av auksjoner og de estimerte mengdene utslippskvoter som blir gjort tilgjengelige.

   Auksjoner skal utformes slik at de sikrer at
   a. de driftsansvarlige, og særlig eventuelle små og mellomstore bedrifter som omfattes av fellesskapsordningen, har full, rimelig og rettferdig tilgang,
   b. alle deltakere har tilgang til de samme opplysningene på samme tid og at deltakere ikke undergraver driften av auksjonen,
   c. organisering og deltakelse i auksjoner er kostnadseffektive og at det unngås uforholdsmessige administrative kostnader, og
   d. tilgang til utslippskvoter gis til små utslippsenheter.

7. Dette tiltaket, som har til formål å endre ikke-vesentlige deler av dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll som omhandlet i artikkel 23 nr. 3.

   Medlemsstatene skal rapportere om korrekt gjennomføring av auksjonsreglene for hver auksjon, særlig med hensyn til rettferdig og åpen tilgang, innsyn, prisdannelse og tekniske og driftsmessige sider. Disse rapportene skal legges fram innen én måned etter vedkommende auksjon og skal offentliggjøres på Kommisjonens nettsted.

8. Kommisjonen skal overvåke hvordan det europeiske karbonmarkedet fungerer. Hvert år skal Kommisjonen legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet om hvordan karbonmarkedet fungerer, herunder gjennomføringen av auksjonene, likviditet og de mengdene det handles med. Om nødvendig skal medlemsstatene påse at alle relevante opplysninger blir lagt fram for Kommisjonen minst to måneder før Kommisjonen vedtar rapporten.».

12. Ny artikkel 10a, 10b og 10c skal lyde:

   «Artikkel 10a

   Fellesskapets overgangsregler for harmonisert gratis tildeling

   1. Innen 31. desember 2010 skal Kommisjonen vedta fullt ut harmoniserte gjennomføringstiltak for tildeling av utslippskvoter for hele Fellesskapet som omhandlet i nr. 4, 5, 7 og 12, herunder alle nødvendige bestemmelser for en harmonisert anvendelse av nr. 19.

      Disse tiltakene, som har til formål å endre ikke-vesentlige deler av dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll som omhandlet i artikkel 23 nr. 3.

      Tiltakene omhandlet i første ledd skal i den utstrekning dette er mulig, fastsette forhåndsvurdering av standardverdier for hele Fellesskapet for å sikre at tildelingene skjer på en måte som gir incentiver til reduksjoner i klimagassutslipp og energieffektive teknikker, ved å ta hensyn til de mest effektive teknikkene, erstatningene, alternative produksjonsprosessene, høyef-

fektiv kraftvarmeproduksjon, effektiv energigjenvinning av avfallsgasser, bruk av biomasse og fangst og lagring av CO_2, der slike muligheter er tilgjengelige, og skal ikke gi incentiver til å øke utslipp. Det skal ikke foretas noen gratis tildelinger for noen form for produksjon av elektrisk kraft, unntatt for tilfeller som faller inn under artikkel 10c, samt elektrisk kraft produsert fra avfallsgasser.

For hver sektor og delsektor skal standardverdiene i prinsippet beregnes for produkter heller enn for innsatsfaktorer, for å gjøre reduksjoner i utslippene av klimagass og besparelser i energieffektivitet så store som mulig i enhver produksjonsprosess i vedkommende sektor eller delsektor.

Ved definering av prinsippene for fastsetting av forhåndsvurdering av standardverdier i enkeltsektorer og delsektorer, skal Kommisjonen samrå seg med relevante berørte parter, inkludert berørte sektorer og delsektorer.

Ved Fellesskapets godkjenning av en internasjonal avtale om klimaendring som fører til obligatoriske reduksjoner av klimagassutslipp som er sammenlignbare med Fellesskapets reduksjoner, skal Kommisjonen se nærmere på disse tiltakene for å sørge for at gratis tildeling bare skal finne sted der dette er fullt ut berettiget i lys av vedkommende avtale.

2. Når prinsippene for fastsetting av forhåndsvurdering av standardverdier i enkeltsektorer eller –delsektorer skal defineres, skal utgangspunktet være gjennomsnittlige prestasjoner for de 10 % mest effektive anleggene i en sektor eller delsektor i Fellesskapet i årene 2007-2008. Kommisjonen skal samrå seg med relevante berørte parter, herunder berørte sektorer og delsektorer.

   Bestemmelsene i henhold til artikkel 14 og 15 skal føre til harmoniserte regler om overvåking, rapportering og verifikasjon av produksjonstilknyttede klimagassutslipp med sikte på å fastsette forhåndsvurdering av standardverdier.
3. Underlagt nr. 4 og 8, og uten hensyn til artikkel 10c, skal det ikke gis noen gratis tildelinger til produsenter av elektrisk kraft, til anlegg for fangst av CO_2, til rørledninger for transport av CO_2 eller til steder for lagring av CO_2.
4. Gratis tildeling skal skje til fjernvarme samt til høyeffektiv kraftvarmeproduksjon som definert av direktiv 2004/8/EF, dersom det finnes en økonomisk dokumenterbar etterspørsel, når det gjelder produksjon av varme eller kjøling. Hvert år etter 2013 skal den samlede tildelingen til slike anlegg med hensyn til produksjon av slik varme justeres med den lineære faktoren omhandlet i artikkel 9.
5. Det høyeste årlige samlede utslippskvoter som er grunnlag for beregning av tildelinger til anlegg som ikke omfattes av nr. 3 og som ikke er nyinntredere, skal ikke overstige summen av
   a. Fellesskapets årlige samlede antall utslippskvoter, som fastsatt i henhold til artikkel 9, multiplisert med andelen av utslipp fra anlegg som ikke omfattes av nr. 3 i de samlede gjennomsnittlige verifiserte utslippene i tidsrommet 2005 til 2007, fra anlegg som omfattes av fellesskapsordningen i tidsrommet 2008 til 2012, og
   b. det samlede årlige gjennomsnittlige antallet verifiserte utslipp fra anlegg i tidsrommet 2005 til 2007 som bare omfattes av fellesskapsordningen fra og med 2013 og som ikke omfattes av nr. 3, justert med den lineære faktoren som omhandlet i artikkel 9.

   Om nødvendig skal det anvendes en ensartet korreksjonsfaktor på tvers av de ulike sektorene.
6. Medlemsstatene kan også vedta økonomiske tiltak til fordel for sektorer eller delsektorer der det er slått fast at disse er utsatt for en betydelig risiko for karbonlekkasje på grunn av kostnader knyttet til klimagassutslipp som videresendes i prisene på elektrisk kraft, for å kompensere for slik kostnader og der slike økonomiske tiltak er i samsvar med gjeldende og kommende regler for statsstøtte på dette området.

   Disse tiltakene skal være basert på forhåndsvurdering av standardverdier for de indirekte utslippene av CO_2 per produksjonsenhet. De forhåndsvurderte standardverdiene skal beregnes for en gitt sektor eller delsektor som produktet av forbruket av elektrisk kraft per produksjonsenhet som tilsvarer den mest effektive tilgjengelige teknologien og av CO_2utslippene fra de relevante delene av europeisk produksjon av elektrisk kraft.
7. Fem prosent av Fellesskapets samlede antall utslippskvoter fastsatt i samsvar med

artikkel 9 og 9a for tidsrommet 2013 til 2020 skal settes av for nyinntredere, som det høyeste antallet som kan tildeles nyinntredere i samsvar med reglene vedtatt i henhold til nr. 1 i denne artikkel. Utslippskvoter i denne fellesskapsreserven som verken er tildelt nyinntredere eller benyttet i henhold til nr. 8, 9 eller 10 i denne artikkel for tidsrommet 2013 til 2020, skal auksjoneres av medlemsstatene, idet det tas hensyn til i hvilken grad anlegg i medlemsstatene har nytt godt av denne reserven, i samsvar med artikkel 10 nr. 2 og, for mer detaljerte ordninger og tidsplaner, artikkel 10 nr. 4, samt de relevante gjennomføringsbestemmelsene.

Tildelinger skal justeres med den lineære faktoren omhandlet i artikkel 9.

Ingen gratistildeling skal skje med hensyn til noen form for nyinntrederes produksjon av elektrisk kraft.

Innen 31. desember 2010 skal Kommisjonen vedta harmoniserte regler for anvendelsen av definisjonen av «nyinntreder»", særlig i forhold til definisjonen av «betydelige utvidelser».

Disse tiltakene, som har til formål å endre ikke-vesentlige deler av dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll som omhandlet i artikkel 23 nr. 3.

8. Opptil 300 millioner utslippskvoter i reserven for nyinntredere skal være tilgjengelig fram til 31. desember 2015 som hjelp til å stimulere bygging og drift av opptil 12 kommersielle demonstrasjonsprosjekter på Unionens territorium med miljømessig sikker fangst og geologisk lagring av CO_2 som mål, samt som demonstrasjonsprosjekter for nyskapende teknologi for fornybar energi.

   Utslippskvotene skal gjøres tilgjengelig for støtte til demonstrasjonsprosjekter rettet mot utvikling, på geografisk balanserte steder, av en lang rekke prosjekter for sikker fangst og geologisk lagring av CO_2 og nyskapende teknologi for fornybar energi som ennå ikke er kommersielt levedyktige. Tildelingen av disse skal være avhengig av verifiserte unngåtte utslipp av CO_2.

   Prosjektene skal velges ut på grunnlag av objektive og åpne kriterier som omfatter krav til deling av kunnskap. Disse kriteriene og tiltakene skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll som omhandlet i artikkel 23 nr. 3, og skal gjøres offentlig tilgjengelig.

   Det skal settes til side utslippskvoter for de prosjektene som oppfyller kriteriene omhandlet i tredje ledd. Støtte til disse prosjektene skal gis via medlemsstatene og skal komme i tillegg til vesentlig samfinansiering med anleggets driftsansvarlige. De kan også være samfinansiert av de berørte medlemsstatene, eller ved andre virkemidler. Ingen prosjekter skal motta støtte via ordningen i dette nummer som overstiger 15 % av det samlede antallet utslippskvoter som er tilgjengelig for dette formål. Det skal tas hensyn til disse utslippskvotene under nr. 7.

9. Litauen, som i henhold til artikkel 1 i protokoll nr. 4 om kjernekraftverket Ignalina i Litauen, vedlagt tiltredelsesakten av 2003, har forpliktet seg til å stenge enhet 2 i kjernekraftverket Ignalina innen 31. desember 2009, kan, dersom de samlede verifiserte utslippene for Litauen i tidsrommet 2013 til 2015 innenfor fellesskapsordningen, overstiger summen av de gratis utslippskvotene som er utstedt til anlegg i Litauen for utslipp fra produksjon av elektrisk kraft i det nevnte tidsrommet og tre-åttendedeler av utslippskvotene som skal auksjoneres av Litauen i tidsrommet 2013 til 2020, kreve utslippskvoter fra reserven for nyinntredere for auksjonssalg i samsvar med forordningen omhandlet i artikkel 10 nr. 4. Det høyeste antallet slike utslippskvoter skal tilsvare utslippsoverskridelsene i vedkommende tidsrom i den utstrekning denne overskridelsen skyldes økte utslipp fra produksjon av elektrisk kraft, minus et eventuelt antall utslippskvoter som tildelinger i vedkommende medlemsstat for tidsrommet 2008 til 2012 oversteg verifiserte utslipp innenfor fellesskapsordningen i Litauen i løpet av dette tidsrommet. Alle slike utslippskvoter skal tas hensyn til under nr. 7.

10. Alle medlemsstater med et elektrisitetsnett som er sammenkoblet med Litauen og som i 2007 importerte mer enn 15 % av sitt innenlandske forbruk av elektrisk kraft fra Litauen for eget forbruk, og der utslippene har økt på grunn av investering i nye former for produksjon av elektrisk kraft, kan anvende nr. 9 på tilsvarende måte under vilkårene fastsatt i nevnte nummer.

11. Med forbehold for artikkel 10b skal antallet utslippskvoter som i 2013 ble tildelt gratis i henhold til nr. 47 i denne artikkel, være 80 % av det antallet som er fastsatt i samsvar med tiltakene omhandlet i nr. 1. Deretter skal den gratis tildelingen hvert år avta med like store antall, noe som fører til 30 % gratis tildeling i 2020, og med sikte på at det ikke skjer noen gratis tildeling i 2027.
12. I 2013 og i alle følgende år fram til 2020 og med forbehold for artikkel 10b skal anlegg i sektorer eller delsektorer som er utsatt for en betydelig risiko for karbonlekkasje, i henhold til nr. 1, tildeles utslippskvoter gratis til 100 % av det antallet som er fastsatt i samsvar med tiltakene omhandlet i nr. 1.
13. Innen 31. desember 2009 og deretter hvert femte år, og etter drøfting i Det europeiske råd, skal Kommisjonen fastsette en liste over de sektorer eller delsektorer som er omhandlet i nr. 12 på grunnlag av kriteriene omhandlet i nr. 1417.

    Hvert år kan Kommisjonen, på egent initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat, tilføye en sektor eller delsektor til listen omhandlet i første ledd dersom det i en analyserapport kan vises at denne sektoren eller delsektoren oppfyller kriteriene i nr. 1417, etter at det er skjedd en endring som har hatt en vesentlig innvirkning på formene for virksomhet i sektoren eller delsektoren.

    For gjennomføringen av denne artikkel skal Kommisjonen samrå seg med medlemsstatene, berørte sektorer eller delsektorer og andre relevante berørte parter.

    Disse tiltakene, som har til formål å endre ikke-vesentlige deler av dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll som omhandlet i artikkel 23 nr. 3.
14. For å fastsette hvilke sektorer eller delsektorer som er omhandlet i nr. 12, skal Kommisjonen på fellesskapsplan vurdere i hvilken utstrekning det er mulig for vedkommende sektor eller delsektor, på relevant oppdelingsnivå, å videresende de direkte kostnadene for de pålagte utslippskvotene og de indirekte kostnadene av høyere priser på elektrisk kraft som en følge av gjennomføringen av dette direktiv, i produktpriser uten et betydelig tap av markedsandeler til mindre karboneffektive anlegg utenfor Fellesskapet. Disse vurderingene skal være basert på en gjennomsnittlig karbonpris i samsvar med Kommisjonens konsekvensanalyse som ledsager pakken av gjennomføringstiltak for EUs mål for klimaendring og fornybar energi for 2020, og dersom dette er tilgjengelig, opplysninger om handel, produksjon og merverdi fra de tre siste årene for hver sektor eller delsektor.
15. En sektor eller delsektor skal anses for å være utsatt for en betydelig risiko for karbonlekkasje dersom
    a. summen av direkte og indirekte tilleggskostnader som følger av gjennomføringen av dette direktiv, vil føre til en vesentlig økning i produksjonskostnader, beregnet som en forholdsmessig andel av bruttoproduktet, på minst 5 %, og
    b. intensiteten av handelen med tredjestater, definert som forholdet mellom den samlede verdien av eksport til tredjestater pluss verdien av import fra tredjestater og den samlede markedsstørrelsen for Fellesskapet (årlig omsetning pluss samlet import fra tredjestater), er mer enn 10 %.
16. Uten hensyn til nr. 15 anses en sektor eller delsektor også for å være utsatt for en betydelig risiko for karbonlekkasje dersom
    a. summen av direkte og indirekte tilleggskostnader som følger av gjennomføringen av dette direktiv, vil føre til en særlig stor økning i produksjonskostnader, beregnet som en forholdsmessig andel av bruttoproduktet, på minst 30 %, eller
    b. intensiteten av handelen med tredjestater, definert som forholdet mellom den samlede verdien av eksport til tredjestater pluss verdien av import fra tredjestater og den samlede markedsstørrelsen for Fellesskapet (årlig omsetning pluss samlet import fra tredjestater), er mer enn 30 %.
17. Listen omhandlet i nr. 13 kan suppleres etter fullføringen av en kvalitativ vurdering, idet det tas hensyn, der relevante data er tilgjengelige, til følgende kriterier:
    a. I hvilket omfang det er mulig for enkeltanlegg i vedkommende sektor eller delsektor å redusere utslippsnivåene eller forbruket av elektrisk kraft, herunder eventuelt økningen i produksjonskostnader som den tilknyttede investeringen måtte føre med seg, for eksempel

på grunnlag av den mest effektive teknikken,

b. gjeldende og forventede markedsforhold, herunder når handelseksponering eller direkte og indirekte kostnadsøkninger ligger nær opptil en av de tersklene som er nevnt i nr. 16,

c. fortjenestemarginer som en potensiell indikator på avgjørelser om langsiktig investering eller flytting.

18. Listen omhandlet i nr. 13 skal fastsettes etter at det, der relevante data er tilgjengelige, er tatt hensyn til følgende:
    a. I hvilken grad tredjestater, som representerer av avgjørende andel av den globale produksjonen av produkter i sektorer eller delsektorer som anses for å være utsatt for risiko for karbonlekkasje, klart forplikter seg til å redusere klimagassutslipp i relevante sektorer eller delsektorer til et nivå som er sammenlignbart med nivået i Fellesskapet og innenfor samme tidsramme, og
    b. i hvilken grad karboneffektiviteten i anlegg i disse statene er sammenlignbar med den som gjelder i Fellesskapet.
19. Det skal ikke gis noen gratis tildeling til et anlegg hvis drift er opphørt, med mindre den driftsansvarlige overfor vedkommende myndighet kan vise at anlegget vil gjenoppta produksjonen innen en nærmere angitt og rimelig tid. Anlegg der utslippstillatelsen for klimagasser er utløpt eller er trukket tilbake og anlegg der drift eller gjenopptakelse av drift er teknisk umulig, skal anses for å ha opphørt med driften.
20. Kommisjonen skal som en del av de tiltak som vedtas i henhold til nr. 1, inkludere tiltak for å definere anlegg som delvis har opphørt med driften eller i betydelig grad redusert sin kapasitet, samt tiltak for eventuelt å tilpasse nivået av gratis tildelinger som gis til disse i samsvar med dette.

Artikkel 10b

Tiltak til støtte for visse energiintensive industrisektorer i tilfelle av karbonlekkasje

1. Innen 30. juni 2010 skal Kommisjonen, i lys av utfallet av de internasjonale forhandlingene og i det omfang disse fører til globale reduksjoner i utslipp av klimagasser, og etter samråd med alle relevante parter i arbeidslivet, legge fram for Europaparlamentet og Rådet en analyserapport som vurderer situasjonen med hensyn til energiintensive sektorer eller delsektorer som det er fastslått at er utsatt for betydelig risiko for karbonlekkasje. Dette skal ledsages av egnede forslag, som kan omfatte
    a. justering av den forholdsmessige andelen av utslippskvoter som disse sektorene eller delsektorene mottok gratis i henhold til artikkel 10a,
    b. innlemming i fellesskapsordningen av importører av produkter som blir produsert av de sektorer eller delsektorer som er fastsatt i samsvar med artikkel 10a,
    c. vurdering av innvirkningen av karbonlekkasje på medlemsstatenes energisikkerhet, særlig der forbindelsene for overføring av elektrisk kraft med resten av Den europeiske union er utilstrekkelige og der det foreligger slike forbindelser med tredjestater, samt egnede tiltak i denne sammenheng.

    Alle bindende sektoravtaler som fører til globale utslippsreduksjoner av klimagasser i en størrelsesorden som kreves for å kunne påvirke klimaendringen på en effektiv måte, og som kan overvåkes, er verifiserbare og underlagt obligatoriske håndhevingsordninger skal også tas i betraktning når det skal vurderes hvilke tiltak som er hensiktsmessige.
2. Kommisjonen skal innen 31. mars 2011 vurdere om det er sannsynlig at de beslutninger som fattes om den forholdsmessige andelen av utslippskvoter som sektorer eller delsektorer mottar gratis i samsvar med nr. 1, herunder virkningen av en forhåndsvurdering av standardverdier i samsvar med artikkel 10a nr. 2, i betydelig grad vil kunne påvirke antallet utslippskvoter som skal auksjoneres av medlemsstatene i samsvar med artikkel 10 nr. 2 bokstav b), sammenlignet med et scenario med fullt auksjonssalg for alle sektorer i 2020. Kommisjonen skal også, dersom dette er hensiktsmessig, legge fram fyllestgjørende forslag for Europaparlamentet og Rådet, idet det tas hensyn til de mulige fordelingsmessige virkningene av slike forslag.

Artikkel 10c

Mulighet for gratis tildeling for modernisering av produksjonen av elektrisk kraft i en overgangsperiode

1. Som unntak fra artikkel 10a nr. 15 kan medlemsstatene i en overgangsperiode gi en gratis tildeling til anlegg for produksjon av

elektrisk kraft som er i drift 31. desember 2008 eller til anlegg for produksjon av elektrisk kraft der investeringsprosessen var kommet fysisk i gang på dette tidspunkt, forutsatt at et av følgende vilkår er oppfylt:

a. Det nasjonale nettet for elektrisk kraft var i 2007 ikke direkte eller indirekte forbundet til nettet av sammenkoblede systemer som drives av Den europeiske union for koordinasjon av elektrisitetsoverføring (UCTE),
b. det nasjonale nettet for elektrisk kraft var i 2007 bare direkte eller indirekte forbundet til nettet som drives av UCTE ved en enkelt forbindelse med en kapasitet på mindre enn 400 MW; eller
c. mer enn 30 % av elektrisk kraft ble i 2006 produsert av et enkelt fossilt brensel, og BNP per innbygger til markedspris oversteg ikke 50 % av gjennomsnittlig BNP per innbygger til markedspris i Fellesskapet.

Vedkommende medlemsstat skal legge fram for Kommisjonen en nasjonal plan for investeringer i oppgradering og opprusting av infrastruktur og ren teknologi. Den nasjonale planen skal også sørge for mangfold i statens energiblanding og forsyningskilder for et beløp tilsvarende, så langt dette er mulig, markedsverdien av den gratis tildelingen med hensyn til de planlagte investeringene, og samtidig ta hensyn til behovet for så langt det er mulig å begrense direkte tilknyttede prisøkninger. Vedkommende medlemsstat skal hvert år legge fram en rapport for Kommisjonen om de investeringer som er foretatt i opprusting av infrastruktur og ren teknologi. Investeringer foretatt fra 25. juni 2009 kan regnes med for dette formål.

2. Gratis tildelinger som en overgangsordning skal trekkes fra antallet utslippskvoter som vedkommende medlemsstat ellers ville kunne auksjonere i henhold til artikkel 10 nr. 2. De samlede gratis tildelingene i en overgangsordning skal i 2013 ikke overstige 70 % av de årlige gjennomsnittlige verifiserte utslippene i 2005–2007 fra slike produsenter av elektrisk kraft for en mengde som tilsvarer det endelige brutto nasjonale forbruket i vedkommende medlemsstat, skal avta gradvis og ende med at det ikke forekommer gratis tildelinger i 2020. For medlemsstater som ikke deltok i fellesskapsordningen i 2005, skal deres relevante utslipp beregnes ved hjelp av deres verifiserte utslipp under fellesskapsordningen i 2007.

   Vedkommende medlemsstat kan beslutte at de utslippskvotene som er tildelt i henhold til denne artikkel, bare kan benyttes av den driftsansvarlige for vedkommende anlegg for innlevering av utslippskvoter i henhold til artikkel 12 nr. 3 med hensyn til utslipp fra samme anlegg i løpet av det året som utslippskvotene ble tildelt for.
3. Tildelinger til driftsansvarlige skal være basert på tildelingen i henhold til de verifiserte utslippene i 2005–2007 eller en forhåndsvurdering av standardverdier for effektivitet basert på det veide gjennomsnittet av utslippsnivåer i den mest klimagasseffektive produksjonen av elektrisk kraft som omfattes av fellesskapsordningen for anlegg som benytter ulike former for brensler. Veiingen kan gjenspeile andelen av de ulike brenslene i produksjonen av elektrisk kraft i vedkommende medlemsstat. Kommisjonen skal i samsvar med framgangsmåten med forskriftskomité omhandlet i artikkel 23 nr. 2 gi veiledning for å sikre at tildelingsmetoden ikke fører til uforholdsmessig konkurransevridning og gjør de negative virkningene på incentivene til å redusere utslipp så små som mulig.
4. Alle medlemsstatene som anvender denne artikkel, skal kreve at produsenter av elektrisk kraft og driftsansvarlige for nett som nyter godt av dette, hvert år rapporterer om gjennomføringen av deres investeringer omhandlet i den nasjonale planen. Medlemsstatene skal legge fram disse rapportene for Kommisjonen og offentliggjøre slike rapporter.
5. Alle medlemsstater som planlegger å tildele utslippskvoter på grunnlag av denne artikkel, skal innen 30. september 2011 legge fram for Kommisjonen en søknad som inneholder foreslått tildelingsmetode og de enkelte tildelingene. En søknad skal inneholde
   a. dokumentasjon på at medlemsstaten oppfyller minst ett av vilkårene i nr. 1,
   b. en liste over de anlegg som omfattes av søknaden og antallet utslippskvoter som skal tildeles hvert anlegg i samsvar med nr. 3 og Kommisjonens veiledning,

   c. den nasjonale planen omhandlet i nr. 1 andre ledd,
   d. bestemmelser om overvåking og håndheving med hensyn til de planlagte investeringene i henhold til den nasjonale planen,
   e. opplysninger som viser at tildelingene ikke skaper uforholdsmessig konkurransevridning.
6. Kommisjonen skal vurdere søknaden idet det tas hensyn til elementene i nr. 5 og kan avslå søknaden, eller enkelte deler av denne, innen seks måneder etter at relevante opplysninger er mottatt.
7. To år før utløpet av det tidsrommet der en medlemsstat kan gi gratis tildelinger som en overgangsordning til anlegg for produksjon av elektrisk kraft som er i drift innen 31. desember 2008, skal Kommisjonen vurdere de framskritt som er gjort i gjennomføringen av den nasjonale planen. Dersom Kommisjonen, på anmodning fra vedkommende medlemsstat, kommer til at det er behov for en mulig forlengelse av dette tidsrommet, kan den legge fram egnede forslag for Europaparlamentet og Rådet, herunder de vilkår som vil måtte oppfylles i tilfelle av en forlengelse av det nevnte tidsrommet.».

13. Artikkel 11 og 11a skal lyde:

«Artikkel 11

Nasjonale gjennomføringstiltak

1. Hver medlemsstat skal innen 30. september 2011 offentliggjøre og legge fram for Kommisjonen listen over anlegg som omfattes av dette direktiv på medlemsstatens territorium, samt alle gratis tildelinger til hvert av anleggene på medlemsstatens territorium, beregnet i samsvar med reglene omhandlet i artikkel 10a nr. 1 og artikkel 10c.
2. Innen 28. februar hvert år skal vedkommende myndigheter offentliggjøre antallet utslippskvoter som skal tildeles for inneværende år, beregnet i samsvar med artikkel 10, 10a og 10c.
3. Medlemsstatene kan ikke utstede utslippskvoter gratis i henhold til nr. 2 til anlegg hvis oppføring i listen omhandlet i nr. 1 er avslått av Kommisjonen.

Artikkel 11a

Bruk av godkjente utslippsreduksjoner og utslippsreduksjonsenheter fra prosjektvirksomheter i fellesskapsordningen før en internasjonal avtale om klimaendring er trådt i kraft

1. Uten at det berører anvendelsen av artikkel 28 nr. 3 og nr. 4, kommer nr. 27 i denne artikkel til anvendelse.
2. I den utstrekning nivåene for bruk av godkjente utslippsreduksjoner og utslippsreduksjonsenheter, tillatt for driftsansvarlige eller luftfartøyoperatører av medlemsstatene for tidsrommet 2008 til 2012, ikke er brukt opp eller en rett til å bruke tilgodehavender er gitt i henhold til nr. 8, kan driftsansvarlige anmode vedkommende myndighet om å utstede utslippskvoter til dem som er gyldige fra 2013 og framover i bytte mot godkjente utslippsreduksjoner og utslippsreduksjonsenheter utstedt med hensyn til utslippsreduksjoner fram til 2012 fra prosjekttyper som kunne benyttes i fellesskapsordningen i løpet av tidsrommet 2008 til 2012.

   Fram til 31. mars 2015 skal vedkommende myndighet på anmodning foreta et slikt bytte.
3. I den utstrekning nivåene for bruk av godkjente utslippsreduksjoner og utslippsreduksjonsenheter, tillatt for driftsansvarlige eller luftfartøyoperatører av medlemsstatene for tidsrommet 2008 til 2012, ikke er brukt opp eller en rett til å bruke tilgodehavender er gitt i henhold til nr. 8, skal vedkommende myndighet tillate driftsansvarlige å bytte godkjente utslippsreduksjoner og utslippsreduksjonsenheter fra prosjekter som var registrert før 2013 og utstedt med hensyn til utslippsreduksjoner fra 2013 og framover for utslippskvoter som er gyldige fra 2013 og framover.

   Første ledd får anvendelse på godkjente utslippsreduksjoner og utslippsreduksjonsenheter for alle prosjekttyper som kunne benyttes i fellesskapsordningen i løpet av tidsrommet 2008 til 2012.
4. I den utstrekning nivåene for bruk av godkjente utslippsreduksjoner og utslippsreduksjonsenheter, tillatt for driftsansvarlige eller luftfartøyoperatører av medlemsstatene for tidsrommet 2008 til 2012, ikke er brukt opp eller en rett til å bruke tilgodehavender er gitt i henhold til nr. 8, skal vedkommende myndighet tillate driftsansvarlige å bytte godkjente utslippsreduksjoner utstedt med hensyn til utslippsreduksjoner fra 2013 og framover for utslippskvoter for nye prosjekter med oppstart fra 2013 og framover, i de minst utviklede landene.

Første ledd får anvendelse på godkjente utslippsreduksjoner for alle prosjekttyper som kunne benyttes i fellesskapsordningen i løpet av tidsrommet 2008 til 2012 og fram til disse landene har ratifisert en relevant avtale med Fellesskapet eller fram til 2020, alt etter hvilken dato som inntreffer først.

5. I den utstrekning nivåene for bruk av godkjente utslippsreduksjoner og utslippsreduksjonsenheter, tillatt for driftsansvarlige eller luftfartøyoperatører av medlemsstatene for tidsrommet 2008 til 2012, ikke er brukt opp eller en rett til å bruke tilgodehavender er gitt i henhold til nr. 8, og i tilfelle forhandlingene om en internasjonal avtale om klimaendring ikke er fullført innen 31. desember 2009, kan tilgodehavender fra prosjekter eller andre utslippsreduserende former for virksomhet benyttes i fellesskapsordningen i samsvar med avtaler inngått med tredjestater, og der det angis nivåer for bruk. I samsvar med slike avtaler skal driftsansvarlige kunne benytte tilgodehavender fra prosjektvirksomheter i disse tredjestatene til å overholde sine plikter i henhold til fellesskapsordningen.
6. Alle avtaler omhandlet i nr. 5 skal legge til rette for bruk av tilgodehavender i fellesskapsordningen fra prosjekttyper som kunne vært benyttet i fellesskapsordningen i løpet av tidsrommet 2008 til 2012, herunder teknologi for fornybar energi eller energieffektivitet som fremmer teknologioverføring og en bærekraftig utvikling. Alle slike avtaler kan også legge til rette for bruk av tilgodehavender fra prosjekter der referansenivået som benyttes, ligger under nivået for gratis tildeling i henhold til tiltakene omhandlet i artikkel 10a eller under de nivåene som kreves av Fellesskapets regelverk.
7. Når det er oppnådd en internasjonal avtale om klimaendring, skal bare tilgodehavender fra prosjekter fra tredjestater som har ratifisert vedkommende avtale kunne aksepteres i fellesskapsordningen fra og med 1. januar 2013.
8. Alle eksisterende driftsansvarlige skal tillates å benytte tilgodehavender i løpet av tidsrommet 2008 til 2020 og fram til enten det antallet som de er tillatt å benytte i løpet av tidsrommet 2008 til 2012, eller til et antall som tilsvarer en prosentandel, som ikke skal settes lavere enn 11 %, av deres tildeling i løpet av tidsrommet 2008 til 2012, eller det av disse som er høyest.

   Driftsansvarlige skal kunne benytte tilgodehavender ut over de 11 %, omhandlet i første ledd, opptil et antall som følger av deres kombinerte gratis tildelinger i tidsrommet 2008 til 2012 og samlede prosjekttilgodehavender de har rett til lik en viss prosentandel av deres verifiserte utslipp i tidsrommet 2005 til 2007.

   Nyinntredere, herunder nyinntredere i tidsrommet 2008 til 2012 som verken har mottatt noen gratis tildeling eller noen rett til å benytte godkjente utslippsreduksjoner og utslippsreduksjonsenheter i tidsrommet 2008 til 2012, og nye sektorer skal kunne benytte tilgodehavender opptil et antall som tilsvarer en prosentandel, som ikke skal settes lavere enn 4,5 %, av deres verifiserte utslipp i løpet av tidsrommet 2013 til 2020. Luftfartøyoperatører skal kunne benytte tilgodehavender opptil et antall som svarer til en prosentandel, som ikke skal settes lavere enn 1,5 %, av deres verifiserte utslipp i løpet av tidsrommet 2013 til 2020.

   Tiltak skal vedtas for å spesifisere de eksakte prosentandelene som kommer til anvendelse i henhold til første, andre og tredje ledd. Minst en tredjedel av det ekstra antallet som skal fordeles til eksisterende driftsansvarlige ut over den første prosentandelen omhandlet i første ledd, skal fordeles til de driftsansvarlige som hadde det laveste nivået av kombinert gjennomsnittlig gratis tildeling og bruk av prosjekttilgodehavender i tidsrommet 2008 til 2012.

   Disse tiltakene skal sikre at den samlede bruken av tillatte tilgodehavender ikke overstiger 50 % av Fellesskapets reduksjoner i forhold til 2005-nivåene for de eksisterende sektorene i henhold til fellesskapsordningen i tidsrommet 2008 til 2020 og 50 % av Fellesskapets reduksjoner i forhold til 2005-nivåene for nye sektorer og luftfart i dette tidsrommet den dato disse omfattes av fellesskapsordningen og fram til 2020.

   Disse tiltakene, som har til formål å endre ikke-vesentlige deler av dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll som omhandlet i artikkel 23 nr. 3.
9. Fra 1. januar 2013 kan tiltak anvendes for å begrense bruken av særlige tilgodehavender fra prosjekttyper.

Disse tiltakene skal også fastsette tidspunktet da bruken av tilgodehavender i henhold til nr. 14 skal være i samsvar med disse tiltakene. Dette tidspunktet skal tidligst være seks måneder fra vedtakelsen av tiltakene eller senest tre år fra deres vedtakelse.

Disse tiltakene, som har til formål å endre ikke-vesentlige deler av dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll som omhandlet i artikkel 23 nr. 3. Kommisjonen skal vurdere å lege fram for komiteen et utkast til de tiltak som skal treffes dersom en medlemsstat anmoder om dette.».

14. I artikkel 11b nr. 1 skal nytt ledd lyde:

    «Fellesskapet og dets medlemsstater skal bare godkjenne former for prosjektvirksomhet der alle prosjektdeltakerne har hovedkontor enten i en stat som har sluttet seg til den internasjonale avtalen knyttet til slike prosjekter eller i en stat eller i enheter på delstatsnivå eller regionalt nivå som er knyttet til fellesskapsordningen i henhold til artikkel 25.».

15. I artikkel 12 gjøres følgende endringer:
    a. Nytt nr. 1a skal lyde:

       «1a. Kommisjonen skal innen 31. desember 2010 undersøke om markedet for utslippskvoter har tilstrekkelig vern mot innsidehandel eller markedsmanipulering og, dersom dette er hensiktsmessig, legge fram forslag for å sikre slikt vern. De relevante bestemmelsene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF av 28. januar 2003 om innsidehandel og markedsmanipulering (markedsmisbruk)[14] kan benyttes sammen med alle egnede justeringer som er nødvendig for å anvende dem på råvarehandel.
    b. Nytt nr. 3a skal lyde:

       «3a. Det skal ikke oppstå noen plikt til innlevering av utslippskvoter med hensyn til utslipp som er verifisert som fanget opp og transportert for permanent lagring ved et anlegg som har en gjeldende tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/31/EF av 23. april 2009 om geologisk lagring av karbondioksid[15].
    c. Nytt nr. 5 skal lyde:

       «5. Nr. 1 og 2 får anvendelse uten at det berører artikkel 10c.».

16. Artikkel 13 skal lyde:

    «Artikkel 13

    Utslippskvotenes gyldighet

    1. Utslippskvoter utstedt fra og med 1. januar 2013 skal gjelde for utslipp i løpet av tidsrom på åtte år som begynner 1. januar 2013.
    2. Fire måneder etter begynnelsen av hvert tidsrom omhandlet i nr. 1, skal utslippskvoter som ikke lenger er gyldige, og som ikke er innlevert og slettet i samsvar med artikkel 12, slettes av vedkommende myndighet.

       Medlemsstatene skal utstede utslippskvoter til personer for inneværende tidsrom til erstatning for utslippskvoter som disse har vært i besittelse av, og som er slettet i samsvar med første ledd.».

17. Artikkel 14 skal lyde:

    «Artikkel 14

    Overvåking og rapportering av utslipp

    1. Innen 31. desember 2011 skal Kommisjonen vedta en forordning for overvåking og rapportering av utslipp, samt virksomhetsdata der dette er relevant, fra de formene for virksomhet som er oppført i vedlegg I, for overvåking og rapportering av data om tonn-kilometer for en søknad i henhold til artikkel 3e eller 3f, som skal være basert på prinsippene for overvåking og rapportering fastsatt i vedlegg IV og skal angi potensialet for global oppvarming for hver klimagass i kravene til overvåking og rapportering av utslipp for vedkommende klimagass.

       Dette tiltaket, som har til formål å endre ikke-vesentlige deler av dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll som omhandlet i artikkel 23 nr. 3.
    2. Forordningen omhandlet i nr. 1 skal ta i betraktning den mest nøyaktige og ajourførte vitenskapelige dokumentasjonen som er tilgjengelig, særlig fra FNs klimapanel (IPCC), og kan også fastsette krav til de driftsansvarlige om å rapportere om utslipp knyttet til produksjon av varer som er framstilt i energiintensiv industri og som kan være underlagt internasjonal konkurranse. Den nevnte forordningen kan også fastsette krav om at disse opplysningene skal verifiseres på uavhengig måte.

       Disse kravene kan omfatte rapportering om utslippsnivåer fra produksjon av elektrisk kraft som omfattes av fellesskapsordningen i tilknytning til produksjon av slike varer.

---

[14] EUT L 96 av 12.4.2003, s. 16.».

[15] EUT L 140 av 5.6.2009, s. 114.».

3. Medlemsstatene skal påse at hver driftsansvarlig for et anlegg eller en luftfartøyoperatør overvåker og rapporterer utslippene fra anlegget for det aktuelle kalenderåret eller fra 1. januar 2010 for det luftfartøyet som luftfartøyoperatøren driver, til vedkommende myndighet etter utløpet av dette året i samsvar med forordningen omhandlet i nr. 1.
4. Forordningen omhandlet i nr. 1 kan inneholde krav til bruken av automatiserte systemer og datautvekslingsformater for å harmonisere kommunikasjonen om overvåkingsplanen, den årlige utslippsrapporten og verifikasjonsvirksomheten mellom den driftsansvarlige, kontrolløren og vedkommende myndigheter.».

18. I artikkel 15 gjøres følgende endringer:
   a. Tittelen skal lyde:
      «Verifikasjon og akkreditering».
   b. Følgende avsnitt tilføyes:
      «Innen 31. desember 2011 skal Kommisjonen vedta en forordning om verifikasjon av utslippsrapporter basert på prinsippene fastsatt i vedlegg V, og om akkreditering og overvåking av kontrollører. Forordningen skal fastsette vilkår for akkreditering og tilbakekalling av akkreditering, og eventuelt for gjensidig godkjenning og fagfellevaluering av akkrediteringsorganer.

      Dette tiltaket, som har til formål å endre ikke-vesentlige deler av dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll som omhandlet i artikkel 23 nr. 3.».

19. Ny artikkel 15a skal lyde:

«Artikkel 15a

Offentliggjøring av opplysninger og taushetsplikt

Medlemsstatene og Kommisjonen skal påse at alle vedtak og rapporter knyttet til antall og tildeling av utslippskvoter og til overvåking, rapportering og verifikasjon av utslipp blir umiddelbart offentliggjort på en systematisk måte som sikrer tilgang uten forskjellsbehandling.

Opplysninger som omfattes av taushetsplikt kan ikke offentliggjøres til andre personer eller myndigheter, unntatt der dette er tillatt i gjeldende lover og forskrifter.».

20. I artikkel 16 skal nr. 4 lyde:

«4. Boten for utslippsoverskridelse når det gjelder utslippskvoter utstedt fra og med 1. januar 2013 skal øke i samsvar med den europeiske konsumprisindeksen.».

21. I artikkel 19 gjøres følgende endringer:
   a. Nr. 1 skal lyde:
      «1.Utslippskvoter utstedt fra og med 1. januar 2012 skal registreres i Fellesskapets register for de prosesser som gjelder vedlikehold av kontoer knyttet til besittelse som er åpnet i medlemsstaten og tildeling, innlevering og sletting av kvoter i henhold til kommisjonsforordningen omhandlet i nr. 3.

      Hver medlemsstat skal kunne oppfylle godkjente tiltak i henhold til FNs rammekonvensjon om klimaendring eller Kyotoprotokollen.».
   b. Nytt nr. 4 skal lyde:
      «4. Forordningen omhandlet i nr. 3 skal inneholde egnede metoder for hvordan fellesskapsregisteret skal utføre transaksjoner og andre tiltak for å gjennomføre ordninger omhandlet i artikkel 25 nr. 1b. Den nevnte forordningen skal også omfatte prosesser for endring og feilhåndtering knyttet til fellesskapsregisteret med hensyn til de saker som er omhandlet i nr. 1 i denne artikkel. Den skal inneholde egnede metoder for at fellesskapsregisteret skal kunne sikre at det er mulig med initiativer fra medlemsstatene som gjelder forbedring av effektiviteten, styring av administrative kostnader og tiltak for kvalitetskontroll.».

22. I artikkel 21 gjøres følgende endringer:
   a. I nr. 1 skal andre setning lyde:
      «Denne rapporten skal særlig legge vekt på tiltak som er truffet i forbindelse med tildelingen av kvoter, driften av registrene, anvendelsen av gjennomføringstiltakene for overvåking og rapportering, verifikasjon og akkreditering samt spørsmål knyttet til overholdelsen av dette direktiv og eventuelt til den skattemessige behandlingen av utslippskvoter.».
   b. Nr. 3 skal lyde:
      «3. Kommisjonen skal organisere utveksling av informasjon mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene om utviklingen knyttet til spørsmål om tildeling, anvendelse av utslippsreduksjonsenheter og godkjente utslippsreduksjoner i fellesskapsordningen, drift av registrene, overvåking, rapportering, verifikasjon, akkreditering, informasjonsteknologi og overholdelse av dette direktiv.».

23. Artikkel 22 skal lyde:

«Artikkel 22

Endringer av vedleggene

Vedleggene til dette direktiv, med unntak av vedlegg I, IIa og IIb, kan endres på grunnlag av rapportene omhandlet i artikkel 21 og erfaringene med anvendelsen av dette direktiv. Vedlegg IV og V kan endres for å bedre overvåking, rapportering og verifikasjon av utslipp.

Disse tiltakene, som har til formål å endre ikke-vesentlige deler av dette direktiv blant annet ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll som omhandlet i artikkel 23 nr. 3.».

24. I artikkel 23 skal nytt nr. 4 lyde:

«4. Når det vises til dette nummer, får artikkel 4 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

25. Artikkel 24 skal lyde:

«Artikkel 24

Framgangsmåter for ensidig innlemming av ytterligere former for virksomhet og ytterligere gasser

1. Fra 2008 kan medlemsstatene anvende ordningen for handel med utslippskvoter i henhold til dette direktiv på former for virksomhet og klimagasser som ikke er oppført i vedlegg I, idet det tas hensyn til alle relevante kriterier, særlig virkningene på det indre marked, mulige konkurransevridning, fellesskapsordningens miljøsikkerhet og den planlagte overvåkings- og rapporteringsordningens pålitelighet, forutsatt at disse formene for virksomhet og disse klimagassene er godkjent av Kommisjonen
   a. etter framgangsmåten med forskriftskomité omhandlet i artikkel 23 nr. 2, dersom dette viser til anlegg som ikke omfattes av vedlegg I, eller
   b. etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll omhandlet i artikkel 23 nr. 3, dersom dette viser til former for virksomhet og klimagasser som ikke er oppført i vedlegg I. Disse tiltakene er ment å endre ikke-vesentlige deler av dette direktiv ved å utfylle det.
2. Når ytterligere former for virksomhet og ytterligere gasser er godkjent, kan Kommisjonen samtidig godkjenne utstedelse av ytterligere utslippskvoter, og kan godkjenne at andre medlemsstater inkluderer tilsvarende ytterligere former for virksomhet og gasser.
3. På initiativ av Kommisjonen eller på anmodning fra en medlemsstat kan det vedtas en forordning om overvåking av og rapportering om utslipp som gjelder former for virksomhet, anlegg og klimagasser som ikke er oppført som en kombinasjon i vedlegg I, dersom slik overvåking og rapportering kan utføres med tilstrekkelig nøyaktighet.

   Dette tiltaket, som har til formål å endre ikke-vesentlige deler av dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll som omhandlet i artikkel 23 nr. 3.».

26. Ny artikkel 24a skal lyde:

«Artikkel 24a

Harmoniserte regler for prosjekter som reduserer utslipp

1. I tillegg til de tiltak som er fastsatt i artikkel 24 kan det vedtas gjennomføringstiltak for utstedelse av utslippskvoter eller tilgodehavender for prosjekter som er administrert av medlemsstatene og som reduserer utslipp av klimagasser som ikke omfattes av fellesskapsordningen.

   Disse tiltakene, som har til formål å endre ikke-vesentlige deler av dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll som omhandlet i artikkel 23 nr. 3.

   Ingen slike tiltak skal føre til dobbelttelling av utslippsreduksjoner eller hindre at det treffes andre politiske tiltak for å redusere utslipp som ikke omfattes av fellesskapsordningen. Tiltakene skal bare vedtas når det ikke er mulig å inkludere dem i samsvar med artikkel 24, og neste revisjon av fellesskapsordningen skal vurdere en harmonisering slik at disse utslippene omfattes i hele Fellesskapet.
2. Det kan vedtas gjennomføringstiltak som fastsetter detaljene for tilgodehavender i tilknytning til prosjekter på fellesskapsplan som omhandlet i nr. 1.

   Disse tiltakene, som har til formål å endre ikke-vesentlige deler av dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll som omhandlet i artikkel 23 nr. 3.
3. En medlemsstat kan nekte å utstede utslippskvoter eller tilgodehavender for visse typer prosjekter som reduserer utslipp av klimagasser på medlemsstatens territorium.

   Slike prosjekter skal utføres på grunnlag av avtalen til den medlemsstaten der prosjektet finner sted.».

27. I artikkel 25 skal nytt nr. 1a og 1b lyde:

«1a. Det bør inngås avtaler som fastsetter godkjennelse av utslippskvoter mellom felles-

skapsordningen og andre forenlige obligatoriske systemer for handel med utslippskvoter av klimagasser som setter tak på absolutte utslipp som er opprettet i andre stater eller i enheter på delstatsnivå eller regionalt nivå.

1b. Ikke-bindende ordninger kan inngås med tredjestater eller med enheter på delstatsnivå eller regionalt nivå for å fastsette administrativ og teknisk samordning i tilknytning til utslippskvoter i fellesskapsordningen eller andre forenlige obligatoriske systemer for handel med utslippskvoter av klimagasser som setter tak på absolutte utslipp.».

28. Artikkel 27, 28 og 29 skal lyde:

«Artikkel 27

Unntak for små anlegg underlagt tilsvarende tiltak

1. Etter samråd med den driftsansvarlige kan medlemsstatene utelukke fra fellesskapsordningen anlegg som til vedkommende myndighet har rapportert utslipp på mindre enn 25 000 tonn karbondioksidekvivalenter og, der disse anleggene utfører forbrenningsvirksomhet, har en nominell termisk effekt på under 35 MW, eksklusiv utslipp fra biomasse, i hvert av de tre årene før meddelelsen under bokstav a) og som er underlagt tiltak som vil gi et tilsvarende bidrag til utslippsreduksjoner, dersom vedkommende medlemsstat overholder følgende vilkår:
   a. Medlemsstaten underretter Kommisjonen om alle slike anlegg, med angivelse av de tilsvarende tiltakene som får anvendelse på disse anleggene og som vil gi et tilsvarende bidrag til eksisterende utslippsreduksjoner, før listen over anlegg i henhold til artikkel 11 nr. 1 skal legges fram og senest når listen legges fram for Kommisjonen.
   b. Medlemsstaten bekrefter at overvåkingsordninger er på plass for å vurdere om noe anlegg slipper ut 25 000 tonn karbondioksidsekvivalenter eller mer, eksklusiv utslipp fra biomasse, i løpet av et kalenderår. Medlemsstatene kan tillate forenklede tiltak for overvåking, rapportering og verifikasjon for anlegg med gjennomsnittlige årlige verifiserte utslipp mellom 2008 og 2010 som er mindre enn 5000 tonn per år, i samsvar med artikkel 14.
   c. Medlemsstaten bekrefter at dersom et anlegg slipper ut 25 000 tonn karbondioksidekvivalenter eller mer, eksklusiv utslipp fra biomasse, i løpet av ett kalenderår eller tiltakene som får anvendelse på vedkommende anlegg som skal oppnå et tilsvarende bidrag til utslippsreduksjoner, ikke lenger foreligger, skal anlegget gjeninnføres i fellesskapsordningen.
   d. Medlemsstaten offentliggjør opplysningene omhandlet i bokstav a), b) og c) for kommentar fra offentligheten.

   Sykehus kan også unntas dersom de treffer tilsvarende tiltak.
2. Dersom Kommisjonen, etter et tidsrom på tre måneder fra tidspunktet for meldingen om kommentar fra offentligheten, ikke motsetter seg dette innen et tidsrom på ytterligere seks måneder, skal unntaket anses for godkjent.

   Etter innlevering av utslippskvoter for det tidsrommet der anlegget er en del av fellesskapsordningen, skal anlegget utelukkes og medlemsstaten skal ikke lenger utstede gratis utslippskvoter til anlegget i henhold til artikkel 10a.
3. Når et anlegg gjeninnføres i fellesskapsordningen i henhold til nr. 1 bokstav c), skal alle utslippskvoter utstedt i henhold til artikkel 10a gis, fra og med det året da anlegget gjeninnføres. Utslippskvoter utstedt til disse anleggene skal trekkes fra det antallet som skal auksjoneres i henhold til artikkel 10 nr. 2 av den medlemsstaten der anlegget befinner seg.

   Alle slike anlegg skal bli værende i fellesskapsordningen i resten av handelsperioden.
4. For anlegg som ikke har vært omfattet av fellesskapsordningen i løpet av tidsrommet 2008 til 2012, kan det anvendes forenklede krav til overvåking, rapportering og verifikasjon for fastsettelse av utslipp i de tre årene før meldingen i henhold til nr. 1 bokstav a).

Artikkel 28

Justeringer som får anvendelse etter Fellesskapets godkjenning av en internasjonal avtale av klimaendring

1. Innen tre måneder etter at Fellesskapet har undertegnet en internasjonal avtale om klimaendring som innen 2020 fører til obligatoriske reduksjoner i utslipp av klimagasser på mer enn 20 % sammenlignet med 1990nivåene, og som gjenspeilet i utslippsforpliktelsen på 30 % vedtatt av Det europeiske råd i mars 2007, skal Kommisjonen

legge fram en rapport som særlig vurderer følgende:

a. Arten av de tiltakene som er avtalt i rammen for de internasjonale forhandlingene samt de forpliktelsene som andre industriland påtar seg i forbindelse med utslippsreduksjoner som er sammenlignbare med Fellesskapets og de forpliktelsene som økonomisk mer avanserte utviklingsland påtar seg for å bidra i tilstrekkelig grad i overensstemmelse med sitt respektive ansvar og evner,
b. virkningene av den internasjonale avtalen om klimaendring, og følgelig de alternativer som kreves på fellesskapsplan, for overgangen til det mer ambisiøse utslippsreduksjonsmålet på 30 % på en balansert, åpen og rettferdig måte, idet det tas hensyn til arbeidet under Kyotoprotokollens første forpliktelsesperiode,
c. konkurranseevnen til Fellesskapet produksjonsindustri i tilknytning til risiko for karbonlekkasje,
d. virkningen av den internasjonale avtalen om klimaendring på andre økonomiske sektorer i Fellesskapet,
e. virkningen på Fellesskapets landbrukssektor, herunder risiko for karbonlekkasje,
f. de egnede metodene for å inkludere utslipp og opptak knyttet til arealbruk, endring av arealbruk og skogbruk i Fellesskapet,
g. nyplanting og gjenplanting av skog, unngått avskoging og nedbryting av skog i tredjestater dersom det i denne sammenheng opprettes et internasjonalt godkjent system,
h. behovet for ytterligere fellesskapspolitikk og tiltak i lys av Fellesskapets og medlemsstatenes forpliktelser til reduksjon av klimagasser.

2. På grunnlag av rapporten omhandlet i nr. 1 skal Kommisjonen ved behov legge fram et forslag til regelverk for Europaparlamentet og Rådet som endrer dette direktiv i henhold til nr. 1, rettet mot endringsdirektivet som trer i kraft ved Fellesskapets godkjenning av den internasjonale avtalen om klimaendring og i lys av forpliktelsen om utslippsreduksjoner som skal gjennomføres i henhold til denne avtalen.

Forslaget skal være basert på prinsippene om åpenhet, økonomisk effektivitet og kostnadseffektivitet, samt på rettferdighet og solidaritet i fordelingen av innsats mellom medlemsstatene.

3. Forslaget skal etter behov tillate at driftsansvarlige, i tillegg til de tilgodehavender som er fastsatt i dette direktiv, kan benytte godkjente utslippsreduksjoner, utslippsreduksjonsenheter eller andre godkjente tilgodehavender fra tredjestater som har ratifisert den internasjonale avtalen om klimaendring.
4. Forslaget skal også etter behov omfatte andre tiltak som er nødvendige for å hjelpe til å oppnå de obligatoriske reduksjonene i samsvar med nr. 1 på en åpen, balansert og rettferdig måte og skal særlig omfatte gjennomføringstiltak som fastsetter bruken av andre typer prosjekttilgodehavender for driftsansvarlige i fellesskapsordningen i tillegg til de som er omhandlet i artikkel 11a nr. 25 eller slike driftsansvarliges eventuelle bruk av andre ordninger opprettet i henhold til den internasjonale avtalen om klimaendring.
5. Forslaget skal omfatte egnede overgangs og utsettelsestiltak i påvente av ikrafttredelsen av den internasjonale avtalen om klimaendring.

Artikkel 29

Rapport for å sikre at karbonmarkedet fungerer bedre

Dersom Kommisjonen, på grunnlag av de regelmessige rapportene om karbonmarkedet omhandlet i artikkel 10 nr. 5, har dokumentasjon på at karbonmarkedet ikke fungerer på en korrekt måte, skal den legge fram en rapport om dette for Europaparlamentet og Rådet. Rapporten kan eventuelt ledsages av forslag rettet mot å øke åpenheten i karbonmarkedet og tiltak rettet mot å bedre dette markedets funksjon.».

29. Ny artikkel 29a skal lyde:

«Artikkel 29a

Tiltak ved for store prissvingninger

1. Dersom prisen på utslippskvoter på det europeiske karbonmarkedet i mer enn seks på hverandre følgende måneder er mer enn tre ganger den gjennomsnittlige kvoteprisen i løpet av de to foregående årene, skal Kommisjonen umiddelbart sammenkalle til et møte i komiteen opprettet ved artikkel 9 i vedtak nr. 280/2004/EF.

2. Dersom prisutviklingen omhandlet i nr. 1 ikke tilsvarer grunnleggende endringer i markedet, kan et av følgende tiltak treffes, idet det tas hensyn til graden av prisutvikling:
   a. Et tiltak som tillater at medlemsstatene foretar auksjonssalget av en del av det antallet utslippskvoter som skal auksjoneres på et tidligere tidspunkt,
   b. et tiltak som tillater at medlemsstatene auksjonerer opptil 25 % av de gjenværende utslippskvotene i reserven for nyinntredere.
3. Disse tiltakene skal vedtas etter framgangsmåten med forvaltningskomité som omhandlet i artikkel 23 nr. 4.
4. Alle tiltak skal i størst mulig grad ta hensyn til de rapportene som legges fram av Kommisjonen for Europaparlamentet og Rådet i henhold til artikkel 29, og til all annen relevant informasjon fra medlemsstatene.
5. Ordningene for anvendelsen av disse bestemmelsene skal fastsettes i forordningen omhandlet i artikkel 10 nr. 4.».

30. Vedlegg I erstattes med teksten i vedlegg I til dette direktiv.
31. Vedlegg IIa og IIb skal innsettes som fastsatt i vedlegg II til dette direktiv.
32. Vedlegg III oppheves.

Artikkel 2

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal innen 31. desember 2012 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv.

   De skal imidlertid innen 31. desember 2009 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme artikkel 9a nr. 2 i direktiv 2003/87/EF, satt inn ved artikkel 1 nr. 10 i dette direktiv, og artikkel 11 i direktiv 2003/87/EF, endret ved artikkel 1 nr. 13 i dette direktiv.

   Medlemsstatene skal anvende de tiltak som er omhandlet i første ledd fra 1. januar 2013. Når medlemsstatene vedtar tiltakene omhandlet i første og andre ledd, skal disse tiltakene inneholde en henvisning til dette direktiv eller skal ledsages av en slik henvisning når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.
2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler. Kommisjonen skal underrette de andre medlemsstatene om dette.

Artikkel 3

Overgangsbestemmelse

Bestemmelsene i direktiv 2003/87/EF, endret ved direktiv 2004/101/EF, direktiv 2008/101/EF og forordning (EF) nr. 219/2009, får fortsatt anvendelse fram til 31. desember 2012.

Artikkel 4

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den tjuende dag etter at det er kunngjort i Den europeiske unions tidende.

Artikkel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 23. april 2009.

For Europaparlamentet	*For Rådet*
H.-G. PÖTTERING	P. NEČAS
President	*Formann*

Vedlegg I

Vedlegg I til direktiv 2003/87/EF skal lyde:

«Vedlegg I

Virksomhetskategorier som dette direktiv får anvendelse på

1. Anlegg eller deler av anlegg som brukes til forskning, utvikling og utprøving av nye produkter og prosesser, samt anlegg som utelukkende benytter biomasse, omfattes ikke av dette direktiv.
2. Terskelverdiene angitt nedenfor gjelder i alminnelighet for produksjonskapasitet eller ytelse. Dersom flere former for virksomhet som hører inn under samme kategori, blir utført ved samme anlegg, skal kapasitetene til disse formene for virksomhet legges sammen.
3. Når den totale nominelle termiske effekten til et anlegg blir beregnet for å avgjøre om anlegget skal inkluderes i fellesskapsordningen, blir den nominelle termiske effekten for alle tekniske enheter som utgjør del av anlegget der forbrenningen av brenslene skjer, lagt sammen. Disse enheten kan omfatte alle former for kjeler, brennere, turbiner, varmere, smelteovner, forbrenningsovner, røstovner, sementovner, ovner, tørkere, motorer, drivstoffceller, enhet for kjemisk sirkulasjonsforbrenning, fakler og termiske eller katalytiske etterforbrenningsenheter. Enheter med en nominell termisk effekt på under 3 MW og enheter som utelukkende benytter biomasse, skal ikke tas hensyn til for denne beregningens formål. «Enheter som utelukkende benytter biomasse» omfatter enheter som benytter fossile brensler utelukkende under oppstart eller stansing av enheten.
4. Dersom en enhet benyttes til en form for virksomhet der terskelen ikke er uttrykt som en samlet nominell termisk effekt, skal terskelen for denne formen for virksomhet ha forrang når det skal avgjøres om enheten skal omfattes av fellesskapsordningen.
5. Når kapasitetsterskelen til en form for virksomhet i dette vedlegg finnes å være overskredet i et anlegg, skal alle enheter der brensler forbrennes, bortsett fra enheter for forbrenning av farlig eller kommunalt avfall, omfattes av utslippstillatelsen for klimagasser.
6. Fra 1. januar 2012 skal dette også omfatte alle flyginger som ankommer eller forlater en flyplass på territoriet til en medlemsstat som omfattes av traktaten.

Former for virksomhet	Klimagasser
Forbrenning av brensler i anlegg med en samlet nominell termisk effekt på mer enn 20 MW (unntatt anlegg for forbrenning av farlig eller kommunalt avfall)	Karbondioksid
Raffinering av mineralolje	Karbondioksid
Produksjon av koks	Karbondioksid
Anlegg for røsting eller sintring av malm (herunder sulfidmalm), inkludert pelletisering	Karbondioksid
Produksjon av råjern eller stål (første- eller andregangs smelting), herunder kontinuerlig støping, med en kapasitet på mer enn 2,5 tonn per time	Karbondioksid
Produksjon eller behandling av jernholdige metaller (herunder ferrolegeringer) med drift av forbrenningsenheter med en samlet nominell termisk effekt på mer enn 20 MW. Behandling omfatter blant annet valseverk, ettervarmere, glødeovner, smier, støperier, belegging og beising	Karbondioksid
Produksjon av primæraluminium	Karbondioksid og perfluorkarboner
Produksjon av sekundæraluminium med drift av forbrenningsenheter med en samlet nominell termisk effekt på mer enn 20 MW	Karbondioksid

Former for virksomhet	Klimagasser
Produksjon eller behandling av ikkejernholdige metaller, herunder produksjon av legeringer, raffinering, støping osv., med drift av forbrenningsenheter med en samlet nominell termisk effekt (inkludert brensler benyttet som reduksjonsmidler) på mer enn 20 MW	Karbondioksid
Produksjon av sementklinker i roterovner med en produksjonskapasitet på mer enn 500 tonn per dag eller i andre ovner med en produksjonskapasitet på mer enn 50 tonn per dag	Karbondioksid
Produksjon av kalk eller røsting av dolomitt eller magnesitt i roterovner eller i andre ovner med en produksjonskapasitet på mer enn 50 tonn per dag	Karbondioksid
Framstilling av glass, herunder glassfiber, med en smeltekapasitet på mer enn 20 tonn per dag	Karbondioksid
Framstilling av keramiske produkter ved brenning, særlig takstein, teglstein, ildfast stein, fliser, steintøy eller porselen, med en produksjonskapasitet på mer enn 75 tonn per dag	Karbondioksid
Framstilling av isolasjonsmaterialer av mineralull som benytter glass, stein eller slagg, med en smeltekapasitet på mer enn 20 tonn per dag	Karbondioksid
Tørking eller røsting av gips eller produksjon av gipsplater og andre gipsprodukter, med drift av forbrenningsenheter med en samlet nominell termisk effekt på mer enn 20 MW	Karbondioksid
Framstilling av papirmasse av tre eller andre fibermaterialer	Karbondioksid
Framstilling av papir eller papp med en produksjonskapasitet på mer enn 20 tonn per dag	Karbondioksid
Produksjon av karbonstøv som omfatter karbonisering av organiske stoffer som oljer, tjærer, rester fra krakking og destillasjon, med drift av forbrenningsenheter med en samlet nominell termisk effekt på mer enn 20 MW	Karbondioksid
Framstilling av salpetersyre	Karbondioksid og dinitrogendioksid
Framstilling av adipinsyre	Karbondioksid og dinitrogendioksid
Framstilling av glyoksal og glyoksylsyre	Karbondioksid og dinitrogendioksid
Framstilling av ammoniakk	Karbondioksid
Produksjon av organiske kjemikalier i bulk ved krakking, reformering, delvis eller full oksidasjon eller ved tilsvarende prosesser, med en produksjonskapasitet på mer enn 100 tonn per dag	Karbondioksid
Framstilling av hydrogen (H2) og syntesegass ved reformering eller delvis oksidasjon med en produksjonskapasitet på mer enn 25 tonn per dag	Karbondioksid
Produksjon av natriumkarbonat (Na2CO3) og natriumhydrogenkarbonat (NaHCO3)	Karbondioksid
Fangst av klimagasser fra anlegg som omfattes av dette direktiv for transport og geologisk lagring på et tillatt lagringssted i henhold til direktiv 2009/31/EF	Karbondioksid
Transport av klimagasser i rørledninger for geologisk lagring på et tillatt lagringssted i henhold til direktiv 2009/31/EF	Karbondioksid
Geologisk lagring av klimagasser på et tillatt lagringssted i henhold til direktiv 2009/31/EF	Karbondioksid

Former for virksomhet	Klimagasser
Luftfart Flyginger som forlater eller ankommer en flyplass på territoriet til en medlemsstat som omfattes av traktaten. Denne formen for virksomhet omfatter ikke a) flyginger gjennomført utelukkende for transport, i offisielt oppdrag, av en regjerende monark og dennes nærmeste familie, statssjefer, regjeringssjefer og ministre fra en annen stat enn en medlemsstat, der dette underbygges av en egnet statusindikator i reiseplanen, b) militære flyginger utført av militære luftfartøy, samt toll og politiflyginger, c) flyginger knyttet til lete og redningsaksjoner, til brannslukking, humanitære flyginger og flyginger knyttet til nødmedisinske tjenester og godkjent av vedkommende myndighet, d) alle flyginger som utelukkende blir gjennomført under visuellflygeregler som definert i vedlegg 2 til Chicagokonvensjonen, e) flyginger som avsluttes på den flyplassen som luftfartøyet tok av fra og der det ikke ble foretatt noen mellomlanding, f) opplæringsflyginger utelukkende utført for å få en lisens, eller et bevis når det gjelder flygebesetningen, der dette er dette underbygges av en egnet merknad i reiseplanen, forutsatt at flygingen ikke tjener til transport av passasjerer og/eller last eller for posisjonerings eller overføringsflyginger, g) flyginger utelukkende utført for vitenskapelig forskning eller for kontroll, prøving eller sertifisering av luftfartøy eller utstyr, enten dette befinner seg i luften eller på bakken, h) flyginger gjennomført av luftfartøy med en godkjent største tillatte startmasse på mindre enn 5700 kg, i) flyginger gjennomført innenfor rammen av forpliktelsen til å yte offentlig tjeneste pålagt i samsvar med forordning (EØF) nr. 2408/92 for flyruter i de mest fjerntliggende regionene, som omhandlet i traktatens artikkel 299 nr. 2, eller for flyruter der den tilbudte kapasiteten ikke overstiger 30 000 seteplasser per år, og j) flyginger som, dersom det ikke var for denne bokstav, ville falle inn under denne formen for virksomhet, utført av et kommersielt lufttransportforetak som enten driver – færre enn 243 flyginger per tidsrom i tre påfølgende tidsrom på fire måneder, eller – flyginger med samlede årlige utslipp på mindre enn 10 000 tonn per år. Det kan under dette punkt ikke gjøres unntak for flyginger utført utelukkende for transport, i offisielt oppdrag, av en regjerende monark og dennes nærmeste familie, statssjefer, regjeringssjefer og ministre fra en medlemsstat.»	Karbondioksid

Vedlegg II

Følgende vedlegg skal innsettes som vedlegg IIa og vedlegg IIb til direktiv 2003/87/EF:

Vedlegg IIa

Økninger i prosentandelen av klimakvoter som skal auksjoneres av medlemsstater i henhold til artikkel 10 nr. 2 bokstav a) av hensyn til solidaritet og vekst i Fellesskapet, for reduksjon av utslipp og tilpasning til virkningene av klimaendring

	Medlemsstatens andel
Belgia	10 %
Bulgaria	53 %
Den tsjekkiske republikk	31 %
Estland	42 %
Hellas	17 %
Spania	13 %
Italia	2 %
Kypros	20 %
Latvia	56 %
Litauen	46 %
Luxembourg	10 %
Ungarn	28 %
Malta	23 %
Polen	39 %
Portugal	16 %
Romania	53 %
Slovenia	20 %
Slovakia	41 %
Sverige	10 %

Vedlegg IIb

Fordeling av utslippskvoter som skal auksjoneres av medlemsstatene i henhold til artikkel 10 nr. 2 bokstav c), og som gjenspeiler enkelte medlemsstaters tidlige bestrebelser på å oppnå 20 % reduksjon i utslipp av klimagasser

Medlemsstat:	Fordeling av 2 % ut over Kyotonivået i prosent
Bulgaria	15 %
Den tsjekkiske republikk	4 %
Estland	6 %
Ungarn	5 %
Latvia	4 %
Litauen	7 %
Polen	27 %
Romania	29 %
Slovakia	3 %